SHARIAT WEEKLY
شریعت
اوونیزه
په اوونی کې دوه ځله خپرېږي
دافغانستان د اسلامي امارت مرکزي نشراتي ارگان
پنځم کال دیارلسمه گڼه برله پسې (۳۰۰) سه شنبه د ۱۴۲۰ هـ ق کال د ذوالقعدة الحرام (۹) د ۱۳۷۸ هـ ش کال د سلواغي (۲۶) د ۲۰۰۰ میلادي کال د فبروري (۱۵)

الهی فرمان
عدل (انصاف) وکړئ تاسي ! همدا (عدل) ډیر نږدي دی تقوا (پرهیزگاري) ته. (سورة المائدة)

توجه !
ایمان شما اجازه نخواهد داد که اوراق حامل چنین کلمات مقدس را بی حرمتی بگذارید.

محترم مولوی رحیم الله زرمتی داطلاعاتو اوکلتور وزارت نشراتي معین :

دا ورځ دافغانانو ددیني او ملي تاریخ یو داسي پړاو دی چې لیکل یې په سروزرو او لمانځل یې تر پیرپیرو ضروري دی

دغه ورځ ته یوازي دډیندارو افغانانو لپاره دویاړونو ورځ ده بلکې دټول نړۍ ټولو وږو اولویوپرگنو ته دخوښي اولمانځنې ورځ هم ده دوی دی هر وخت ددغي ورځي قدر وکړي او ورسره دی دافغانانو منته تر پیرپیر پوري ته هیري نکه چې دوی پي دسره ښامارله گواښ ته دټل لپاره وژغورل .

دغه ورځ دافغانانو ددیني او ملي تاریخ یو داسي پړاو دی چې لیکل یې په سرو زرو او لمانځل یې تر ډیرو پیرپیرو ضروري دی !

مجاهد و افغانانو ته ددغي ورځي دیاړ ددومره سپیڅلو اروا حواووینو دقربانی په بیه پرېوت چې اټکلي شمیره یې انسان په ویره کي اچوي چې څه کم دوه ملیونه شهید

۴ مخ

روسها ۷۹۰۶۷ تن کشته ، زخمی و معیوب به جا گذاشته از افغانستان فرار نمودند

بیست سال قبل ارتش سرخ با آن همه ساز و برگ نظامی اش بیشرمانه بر افغانستان تجاوز نمود حکام سبک سر کرملین سفیهانه خیال داشتند تا افغانستان را به جمهوریت شانزدهم اتحاد شوروی مبدل گرداند به همین امید پرچ ارتش سرخ را بر افغانستان حکم تجاوز داد و در راه تحقق این اراده آنقدر مطمئن بودند که بسیاری از جنرالان ارتش سرخ فکر نمیکردند حتی کسی به جانب شان کج نظر نماید اما بی خبر از آن که این مهد دلیران و غازیان برای هر اجنبی متجاوز به گورستان مبدل گردیده است . مطابق احصائیه منتشر در سیتیز قوای مسلح شوروی به تعداد ۵٤٦٢٥٥ نفر افراد و افسر شوروی در تجاوز بر افغانستان سهم گرفته و از آن جمله ۷۹۰۶۷ تن آن کشته ، مجروح ، معیوب و یا اسیر گردیده اند شاید در احصائیه منبع مذکور چشم پوشی زیاد صورت گرفته باشد اما هرچه باشد ارتش سرخ در افغانستان به چنان انجامی مواجه گردید که تاریخ آن کشور یاد های تلخ آن را هرگز فراموش نخواهد کرد .

د اطلاعاتو او کلتور وزیر محترم الحاج قدرت الله «جمال» :

دافغانستان دمجاهد او شهید پال اولس په سر بنلدنه او میړانه دکمونیزم دکبر او غرور ماڼی ړنگه شوه

له نن څخه پوره شل کاله وړاندې د روسانو لخوا دافغانستان پرمظلوم ملت پدې فکر چې افغانستان هم دپخواني شوروي اتحاد او شرقي اروپا د هیوادونو په څېر تر خپلې مستعمرې او سلطې لاندې راولي تیری تر سره شو.

خو لکه څرنگه چې تاریخ ثابته کړي افغانان رجتیني او ټینگ عزمه مؤمنان او پرخپل هیواد او خپلواکی یې ساری مینان دي.

چې په الهي نصرت او جهادي روحیه ئې دتکبیر په ملکوتي اوازو دسره ښکیلاک ماڼی ولړز وله او په پای کې ئې له خاورو سره خاوري کړه ، دافغان جهاد له برکته دسره پوځ ته ماتیدونکی ځواک نه یوازي چې په شاشو بلکې په نړیواله توگه ئې نوم او نښان ورک شو او همدارنگه شوروي اتحاد ټوټې ټوټې او دنړۍ له نقشې ووت نو هر تیری کوونکی ځواک دی پدې پوه وي چې افغانان اوس هم همغه مجاهد ملت او جهادي روحیه ئې همغه شان تانده ده او هیچاته به دا اجازه ورنکړي چې دغازیانو دی ټاټوبي ته په بدو سترگو وگوري .

نو الهي دربارته دبیساریو شکرانو په وړاندې کولو سره

ص ۶

دا د حیرتانو پُل دی

تومورۍ پل د آمو په تاریخي سیند سربیره تیر شوی. دا هغه پل دی چې د هغه د پاسه پرغلگرو روسي ځرسانو زموږ خپلې هیواد ته تاولی سونډ کونه راښکاره کړل او بیرته د همدي پله له سره دافغان اسلامي جهاد له برکته ځړپدلي اورمیرونه وتښتیدل.

دا پل له نورو پیښو سره سره په خپل تاریخ کې دوې مهمې پیښې لري

لومړی دا چې کله د روسانو تورمخي مزدور کارمل د هغه د پرانیستنه کوله نو په همغه مراسمو کې یې د پله له همدې غاړې د افغانستان پاکه خاوره په خپلو کړغیړنو لاسونو کې د پله هغې بلې غاړې ته ددې لپاره یو وړه چې نور د افغانستان او شوروي اتحاد تر منځ کومه بیله ونکې کرښه نشته او دا پل یې د دوستۍ د پله په نامه ونو ماوو

دوستي !! هوکې د دوستۍ پُل ؟

هغه دوستي چې په نتیجه کې یې د یو نیم ملیون میړنیو افغانانو ککری ورغړیدي او د پر یې لا اوس هم د هغې له تیسه سر پداله گرځي .

دوهم دا چې کله د روسي ماتي خوړلو لښکرو سر مشر جنرال بوریس گروموف د بیرته تیښتي په مهال دي پله ته ورسیدو نو له خپلې شوبلي راښکته او په ترهیدلي غږ یې وویل: «په افغانستان باندې د روسانو تیری زموږ د مشرانو لویه اشتباه وه . موږ به خپلو راتلونکو نسلونو ته دا توصیه وکړو چې بیا دا شانې اشتباه تکرار نکړي »

اوس دا هماغه پل دی چې جوړونکي مخشوري پری وتښتیدل او په سر یې د توحید د کلمې پرتیمن سپین بیرغ رپیږي.

دسره پوځ لوی سلاکار سترجنرال «مایوروف» :

دافغانستان جگړه زموږ لپاره دځان وژنې یو ستر ماین و

شریعت : نن چې ددلوی ۲٦ مه له افغانستان څخه د سره پوځ دتیښتې له ورځې سره برابره ده نو په مو گڼله چې د سره پوځ دماتي دثبوت او پر افغانستان دتیري له امله دروسي پوځي مشرانو پښیمانتیا دسترجنرال الکساندر مایوروف په څرگندونو کې روښانه کړو ، سترجنرال الکساندر مایوروف چې په افغانستان کې دشوروي دسترسلاکار په توگه دنده سرته رسولې په خپلو یاددښتونو کې لیکي :

جگړه د ۱۹۸۹ کال تر فبروري روانه وه ، دافغانستان په ډیرو سیمو کې افغاني وینه بهیږ له هر لورته دافغانانو له وینو سره یوځای زموږ دهیوادوالو وینه هم بهیدونه ، سپیدونه بهیدلي ده ، دی هیواد ته دومره زیان اوښتي چې هیڅوک به یې هیڅکله جبران نه شي کړای دافغانستان جگړه دشوروي لخوا تر سره شو و روستي جگړه ده دا له هغو وروستیو ځان وژونکو ماینونو څخه یوه را وختله چې یو لوی دولت پری والوت او دړې وړې شو ما داخبري وکړي او خیال کوم چې د خپلو گناهونو په باب لویه می خپل روح ژغورلی دی .

* * * * *

نجیب په هرات کی څومره وگړي وویشتل ؟

ستر جنرال مایوروف لیکي : په هرات کې د پوځي عملیاتو په هکله یوه ورځ ماته داسي معلومات راکړل شول : ماله خلیل نه وپوښتل : نجیب په هرات کې څومره وگړي وویشتل :

او لویه خدایه ... دری سوه افغانان یې وویشتل ، خلیل خپله خبره داسي اورده کړه : له دغه بوینا ک

یوری لسنکوف شاروال مسکو :

روسیه با تجاوز بر چیچن در سطح بین المللی رسوا گردید

مسکو : یوری لسنکوف شاروال مسکو طی بیانیه ای تجاوز قوای روسی را به چیچن شدیداً نکوهش نموده و خواهان قطع عاجل این تجاوز گردیده است ، وی افزوده که معامله فعلی مسکو با مردم چیچن روسیه را در سطح بین المللی به رسوایی مواجه ساخته است . موصوف طی سخنرانی دریك جلسه مهم اظهار داشته است که از سبب تجاوز ات ارتش روسیه بر چیچن بیش از دو صد هزار نفر از مردم چیچن مهاجر گردیده و این مسئله مشکلات مهمی را بمیان آورده است ، وی علاوه کرده که حکومت پوتین پیشنهادات وی مبنی برعدم انجام تهاجم بر تمامی شهرهای چیچن رانادیده گرفته و مردم عادی را با مصایب مختلف روبرو ساخته است وی در اخیر گفت که ولادیمیر پوتین از عملیات نظامی در چیچن استفاده سیاسی نموده و خواهان کسب پشتیبانی در انتخابات آینده از این طریق می باشد.

سرمقاله

دلوي خداي (ج) په نامه

دسلواغي شپږویشتمه

دنجات اوویاړونو ورځ

نن موږ دافغانستان دنجات ، ویاړونو او حماسو ورځ لمانځو.

هغه ورځ چې نه یوازې دافغانستان دنجات بلکې د کمونیزم له شر څخه دټولې نړۍ په تیره بیا د ټول اسلامي امت دنجات او خلاصون ورځ ده . هغه ورځ چې په هغې کې دمسلمانو مجاهدینو په لاس دکمونستي امپراتورۍ دنابودۍ نغاره ودنگول شوه.

۲ مخ

بیائید! سالگرد فرار ارتش سرخ از افغانستان را با روحیهٔ تازهٔ جهادی و مبارزه با عوامل استکبار جهانی جشن بگیریم

شريعت

دتاسیس کال	: ۱۳۷٤ هـ ش
	: د ليكوال هيئت ترنظر لاندې
مسؤول مدير	: عبدالرحيم «ثاقب»
مرستيال	: غلام محمد «فاروق»
دبيري ګڼې بيه	: په هيواد کې (۱۰۰۰) افغانۍ په پاکستان کې (۳) کلداري
پست بکس	: (٤٧١) کابل - افغانستان تيلفون : ۲۱۳۸۱
جاري حساب	: ٤۰۳۸۵ / ۷ د افغانستان بانك مرکز
چاپ	: امارتي مطبعه

د سرمقالې پاڼې برخه

هغه ورځ چې په هغې کې دسپيڅلي عقيدې تش لاسي څښتنان دنړۍ د پرمخ تللي اتوم په خاوندانو بر لاسي شول.

هغه ورځ چې په هغې کې د تاريخ پاڼو دجهاد دمعصومو شهيدانو په وينو دحريت او خپلواکۍ توري وکښل .

او بالاخره هغه ورځ چې په هغې کې بيوزلو افغانانو ته په شلم قرن کې د نړۍ دستر طاغوتګر د پرزيدلو وياړ ور په برخه شو.

دا ورځ په رښتيا چې دوياړونو ورځ ده

دهمدې ورځې په سهار کې دافغان له جهادي افق نه دحريت اوازادۍ لمر سر راپورته کړ

هغه لمر چې له روښانه پلوشو څخه ئې ټولې هغه محکومې پرګنې چې د ير وختونه ئې داسارت په تورو ميو کې تير کړي او بر خمنې شولې ، دټولو مستضعفانو جونګړې يې روښانه کړلې او په ټوله نړۍ کې دخپلواکۍ او آزادۍ ډيوې بلې شوې .

لنډه دا چې دا ورځ په ټوله نړۍ کې داسارت دپای ته رسيد واو په ځای ئې دحريت دقائميدو وياړمنه ورځ ده .

دبرلين ددېوال ړنګيدل له همدې ورځې نه پيل شول دوارسا پکت دشړيدلو پيلامه له همدې ورځې نه وشوه ،

او دشوروي اتحاد ړنګيدل دهمدې ورځې په برکت تر سره شول دا ورځ په حقيقت کې دټول بشريت دنجات ورځ ده .

مغرورو روسانو غوښتل چې خپله پوچه ايډيالوژي اوکرغيړنه سلطه په ټول بشريت وتپي دهغوی په ټوله نړۍ کې په چا سترګې نه ږکيدې

او خپل ځواک ئې نه پښاتلونکې ځواک باله خو فاتحو افغانانو په همدغه ورځ کې دومره په شا وتمبول چې دنړۍ له نقشې څخه يې ورک کړل ، فاسده مفکوره يې مسخره او کمونيزم دتل لپاره ورته پيغور شو.

او په اخيرکې داهغه ورځ ده چې بايد د اسلامي امت په تاريخ کې په طلائي تورو وليکل شي ترڅو دهغوی ټولو لپاره دابدي وياړ لامل او دنړۍ دمستکبرينو لپاره دعبرت درس وي.

نن موږ داپرتمينه ورځ پداسې حال کې لمانځو چې يو ځلې بيا داسلامي امت دښمنانو اسلامي مقدساتو ته سترګې برګې کړي او دهمدې تاريخي وياړمنې ورځې د اتلانو ميړنيو افغانانو دځوروني هڅې ئې ګړندۍ کړي .

هغه ميړني افغانان چې دټولې نړۍ هوسيان ئې داحساناتو پوروړي دي . موږ نن دغه له حماسو ډکه ورځ پداسې مهال لمانځو چه په مجاهد هيواد کې دجهادي ارمانونو متمم اسلامي امارت قايم دی پداسې حال کې چې داسلامي امارت مشرتابه مقام ته په خپلو ټولو شرعي مقاصدو کې دبشپړ برياليتوب هيله لرو ددې وياړمنې ورځې حماسه جوړونکو ته دابدي وياړونو، اجرونو او مغفرتونو غوښتونکي يو.

د ملي نجات ورځ- ګله چې دلينن بُت هم رانسکور شو

فاروق

يو وخت چې روسان ډير په غرور مست او له خروارو ظلم او لويي سره يې ښه او بې بدو د افغانانو پر حرم ورننوتل ، ډير وژل، لوټل او پريمانه تباهي يې جوړه کړه ، او دا ځکه چې په لس ګونو آزاد ولسونه او خپلواک هيوادونه يې يو په بل پسې را لاندې کړي او چې څنګه يې زړه غوښتل هغسې پادشاهي يې پرې کوله او له همدې کبله يې اشتها ډيره خلاصه او سترګې يې دومره سرې شوي وې چې د نړۍ له ډيرو زورورو يې هم مخ نه اړاوه .

په هغه وخت کې د نړۍ لر او بر د دوی له مستۍ سخت په ويره کې وو نيمه نړۍ خو يې يو مخ د مريښوب په ځنځير او زولنو کې بنده وه ، او نيمه نوره که څه هم ورته بل نه وه خو شپه ورځ يې د خپل سر په غم کې اچولې او له ځان ساتنې پرته يې بل کار نه و .

د افغان ولس پرغولي د روس دغه ناروا تيري څه کم لس کاله اورد شو او بيا په يو داسې لور وڅرخيد چې په خپله يې د دوی سر هم ګنګس او وارخطا يې په ليونتوب بدله شوه ، په ناحقه وژلو او د افغان هيواد په ورانولو خوښي يې زړه يخ کړ خو کوم آرمان يې چې له مسکوه په خپلو مغزو کې له ځان سره راوړی و هغه لا تور هم د نهيلۍ او ترخې تندې په يو ورک سراب بدل او بيخي پسې ورک شو خو لکه چې هر څه تيريده لرې ، هغه ورځې تيرې شوې او بيا افغانانو له خپلو لکونو شهيدانو ، تپيانو او معيوبينو سره سره په ډيره ميړانه او هسکه غاړه د دوی د شرميدلې تيښتې مښلونه کول ، په هغه ورځ چې جنرال ګروموف هم د يو بل پخواني سور سترګي ، ډاکتر برايټن ، په شان د خپلې ځالې پرخوا دوه خپلې او دوه نورې کړې او د بيرته راګنلو زړه يې نه شو کولای .

په هغه ورځ افغانانو د توری ميړانې او اتلولۍ يو بل نړۍ وال نوم هم وګاټه ، داسې نوم چې له هغو لرغونو سره يې ډير توپير درلود ، دا ځکه چې يوازې د ځانې خپلواکۍ ګټلو خبره خپرنه وه ، دا ځل د يو خطرناک د يو څه دګر دې نړۍ د زغورلو نوم ؤ او داسې سويه وه چې افغان ولس ته يې په ټوله نړۍ کې ډير هسک ځای ورکړ ، تر دې چې افغانيت د توری ، ميړانې او اتلولۍ په مانا تعبير شو .

په هغه ورځ چې د برلين ديوال لوټه لوټه راوغورځول شو نو آيا تر څنګه يې د افغانانو زړه او زور نه و او بيا چې د ختيځې اروپا يو درجن هيوادونو هر يوه ځان ځانته ناره او خپله خپلواکي جنډه پورته کړه ، د غلامۍ ټول ځنځيرونه يې وشلول او خپلې پښې اولاسونه يې په خپل واک کې راغلل ، د خپلواکۍ ګټلو دا چل يې له کومه زده کړ ؟

په هغه ورځ چې د منځنۍ آسيا هيوادونو ځان ولېد ، د خپل تاريخ يو څو پاڼې يې پر ځپ راواړولې ، خپل ثقافت او نوم نښان ته يې پام شو او له خپلو نومو څخه يې «اوف» لرې کړ د پيړيو پيړيو دا ويده ولسونه د چا په خرپ او ترپ راويښ شول.

او هغه ورځ چې د مسکو په سره ميدان کې د لېنن هسک ولاړ بت په غرور او غاړه وتړل شو او بيا مخې نسکور په همدغه ډګر ډزې وزې راوغورځول شو ، په کوم کې چې دا د همدغو ولسونو په عقلونو افسون کړی او د ځان مريان يې ګرځولي وو آيا د هغو تناوونو سر د افغانانو په لاس کې نه و .

دا هغه ورځ وه چې شوروي اتحاد نور په عمري سفر ولاړ او د پټر ، تزار او بالشويک دا پلنه غوړيدلې امپراطوري د يو تش لاس سرښندونکي ملت په ګوزارونو د هر ډول لويي او ظلم زياتي نه توبه ګاره او د خپلې بې وسۍ په منلو مجبوره کړای شوه همدا لويه امپراطوري د افغانانو په جهاد او قرباني له نړۍ ورکه او ګرد نړۍ وال ترې بې غمه شول .

خو په همدغه ورځ د افغان ميړني ولس تاريخي دښمنان راپيدار شول ، په کومه چې افغانانو د خپلې لويې سوبې له وياړونو سره ډيرې هسکې الوتنې کولې ، دښمنان لګيا شول او دسيسې يې جوړولې ، د اختلاف اوروته يې بلول ددې هسکې شملې د ټيټولو او د ګټلي نوم د بيرته اخيستلو تکلونه يې کول ، غوښتل يې نور دا نړيوالي ولس په يوه هيواد کې نه بلکې په ورو ورو کوږکيو کې ژوند وکړي ، تر څو بله ورځ چيرې پر دوی سترګې وربرګې نه کړي خو ګله چې دا د کوږکيو پلانونه شنډ او د نوکرانو ليږل لړۍ يې نتيجې شوه نو ټول کينه کښ دښمنان سره يو لاس او په ښکاره د افغانانو په خوړولو او تنګولو لګيا شول او دا دې نن يې هغه ټولې ورځې هيرې کړې چې د سره قوځ له لاسه چاته په واشنګټن او لندن کې هم خوب نه ورته اوس يې همغه اتل ولس د سترګو اغزی دی او چې څومره يې له لاسه کيږي هغومره تاوانونه وراړوي ، لانجې ورته جوړوي او يې ځايه يې ځايه پلمې بانې ورته ګوري.

موږ چې همدا نن د هغې ورځې يادښت کوو نړيوالو ته يوازې دومره وايو چې لږ سوچ وکړئ او د لوی «سره بلاک» کيسه دريا ده کړئ ، ولې موږ په هغو افغ... نو يې را اخيستې ده چې نيمه نړۍ يې له غلامۍ خلاصه کړه او نيمه نوره له خطر او انديښنې آيا د افغانانو دغه ميړانه او سرښندنه تاسو ته همدا ارزښت لري ، او بدله يې په همدې ناروا چلند سره ورکوئ؟

د افغان د لويې سوبې نړيوالي اغيزې

مولوی عبدالغفار هاشمی

د روسي يرغل په وړاندې د افغان ميړني ولس بې سارې مقاومت او سرښندنې په ټول بشري تاريخ کې يو ډير هسک دريځ وګاټه او د ملتونو د خپلواکۍ غورځنګو ته يې يوه داسې افسانه جوړه کړه چې ډير ژر يې په خپل برياليتوب باور پيدا کړ او ځوک چې لا د تورو په زولنو کې بند ويده پاته وو ددې کيسې په اوريدو سره ډير ژر راويښ او وياړيدل خو په هر حال دا يوازې د جګړو کيسې نه دي ، چې څومره په غازيان او توريالي په شهادت رسيدلي وي ؟ څومره په کلي او کورونه وران وي او څومره په روسان مردار او تاواني شوي وي ؟ له دې هر څه لا ددې جګړې د اغيزو کيسې اوردې دي چې په خپله په شوروي اتحاد کې څه پيښ شول ، په نړۍ چاپيريال يې څه اثر وشو او بيا په ګرده نړۍ کې څه بدلونونه راغلل ؟ دا هم يوه ښه ننداره وه چې نړۍ والو د سر په سترګو وليده او که وايو چې نړيوالو د همدغو ننداره په سر د افغان شوروي د جګړو او افغان لويي سوبې کيسې پريښودې او په نويو ننداره اخته شول ، هم بې ځايه به نه وي .

نو راځئ د روسي شرميدلې ماتې نه وروسته د غو نړۍ والو ننداره ته سر ورښکاره کړو او يوه يوه په ګوتو وشمارو :

لومړی په شوروي اتحاد او وارسا تړون :

۱- په افغانستان کې د روسانو پريمانه لګښتونو او په جګړه کې د راايسار قوځ بې ساري مصرف د سره قوځ ټوله توښه او خزانه تمامه او تشه کړه او په دې ډول د روس په اقتصاد کې داسې چاودونه منځ ته راغلل چې بيا د جوړيدو نه و .

۲- د سره لښکر په بې توبي کيدلو سره د شوروي اتحاد د ملا تير مات شو او په ټولو ډګرونو سياسي ، اقتصادي او اجتماعي برخو کې يې اتحاد د نړيدلو پر لار روان کړ .

۳- د يرغل ګرو شرميدلې ماتې د سره قوځ هغه هيبت مات کړ چې د نورو محکومو ولسونو په سر پروت و او په دې پسې جوخت يې د خپلواکۍ ګټلو زړه پيدا کړ ، چې دا شان د تل لپاره د اتحاد جنډه ونغښتل شوه او هر ملت خپله خپله لاره ونيوله .

٤- د ختيځې اروپا په هيوادونو کې د روس کمونيست نوکران زړه ماتي شول او په نتيجه کې ټول هغه نظامونه له منځه ولاړل چې د خپلو وګړو پر خلاف يې يوازې د روسانو چوپړ کاو او ورسره د وارسا تړون هم له بيخه وخوت .

دوهم - په منځنۍ آسيا او قفقاز سيمه :

۱- د خپلواکۍ نوی غورځنګونه را پورته شول او د خپلو پلرو او نيکو هغه کيسې وريادې شوې چې کلونه کلونه يې د روسي يرغل په وړاندې سختې جګړې او سرښندنې کړې وې او دا چې څنګه د دوی پاڅه هيوادونه چې ارتوالي يې پنځه سوه کيلو متره مربع آوکشمير يې اوبا ميليونو ته رسيږي ، د شوروي اتحاد له خوا تر اتيا کلو پورې د غلامۍ په بند کې تړل شوي و .

۲- د هند په نيمه وچه کې هم اسلامي خوځښتونه را زورور شول ، په هند ، کشمير ، بنګله ديش او پاکستان کې له نوی سره کار پيل او د اسلام د بيا ژوندي کيدلو هيلې را پيدا شوې.

دريم د اسلامي نړۍ په کچه :

۱- افغان سوبه د ټولو اسلامي تشکيل شوو ولسونو لپاره د يو بشپړې بريزيرۍ او د يهودو او نصارا و لپاره د يو لوی اسلامي ځواک د راڅرګنديدلو پيغامونه راوړل ، د سپيڅلي ځمکي (بيت المقدس) شاوخوا مسلمانانو کې نوی سا پوکړې شوه او د «حماس» او نورو په شان مجاهدو ډلې په بيا ورتيا سره د ګر ته راووتې تر څو د لوی خدای «ج» په مرسته پردي لاسونه لنډ او ديني شعاير په ټوله سيمه کې را ژوندي او تطبيق کړي .

۲- ټول مسلمان ولسونه په دې قانع شول چې د هر ډول کفري ځواکونو سره مقابله کولای شي ، ځکه چې افغان تش لاسي او غريب ولس د زمانې يو لوی ځواک را وپرزاو .

څلورم د ګردې نړۍ په کچه :

۱- د شوروي اتحاد او وارسا تړون په ړنګيدو سره په يوازنۍ ډول د امريکې د واکمنۍ لاره هواره شوه ، هغه چې په خپله يې (نوی نړۍ وال نظام) نوم ورباندې کيښود او تر څنګه يې همغه د يهودو کرغيړن لاسونه په کار ولويدل.

۲- د امريکې دغې واکمنۍ د اروپا هيوادونه بيا را ويښ کړل او په خپلو کې يې د يووالي د ټينګښت هڅې پيل کړې چې بيا په دې لړ کې اقتصادي ، فرهنګي او امنيتي تړونونه لاس ليک شول.

۳- د شوروي اتحاد په نړيدو سره چين هم سترګې وغړولې او په ختيځ کې د يو بل ځواک د جوړولو فکر ورسره پيدا شو تر څو کولای شي په سيمه کې د امريکې له خوا را پيښې ګواښ ته ځنډ والی ولري.

٤- له افغان سوبې سره يو ځای په نړۍ واله کچه د مسلمانانو ويښتيا په لويديځ نه دا فکر پيدا کړ ، چې بايد اسلام خپل يوازيني دښمن وګڼي او په غوڅه توګه يې د مخنيوي لپاره چمتو واوسي.

دا په لنډه توګه ځينې هغه سياسي او نظامي اغيزې وې چې په نړۍ کې منځ ته راغلې دي ، خو له دې پرته نورې فرهنګي ، اجتماعي او اقتصادي اغيزې هم شته چې له روسي ماتې وروسته د نړۍ په لر او بر کې را څرګندې شوې

دلته مه راځه غليمه دا جونګړه د افغان ده
د فرنګ او روس په وينو سره خپړه د افغان ده

آرزو ها

وحید مژده

می خواستم مطلبی در رابطه با سالروز خروج ارتش سرخ از افغانستان بنویسم به دفتر خاطرات خود که وقایع آرزو ها را یازده سال قبل بصورت مختصر یادداشت نموده بودم مراجعه کردم. متوجه شدم که این یادداشت های موجز و مختصر که به ترتیب روز ها از شش هفته قبل از خروج نیرو های روسی آغاز شده و تا چند روز بعد از خروج آن نیرو ها از افغانستان بخشی از وقایع آرزو ها را منعکس می سازد میتواند روشنگر یک سلسله حقایق باشد.

آن یادداشت ها را به همان شکل اصلی آن بدست نشر سپردم اشاره های تبصره گونه در بعضی موارد نیز به همان دوره مربوط است و نظر و احساس امروز من در آن دخالتی ندارد.

نویسنده

یکشنبه اول جنوری ۱۹۸۹ (شش هفته به خروج نیروی های روس از افغانستان باقیست)

ملاقات ناگهانی جنرال حمید گل عضو بلند رتبه استخبارات نظامی پاکستان با رهبران و اعضای شورای اجرائیه تنظیم های جهادی در کمپ (جلوزو) مرکز تنظیم استاد سیاف صورت گرفت. این گردهمایی بدون مقدمه و با عجله ترتیب داده شد.

درین جلسه بر علاوه رهبران هفت تنظیم، یکصدو چهل نفر از اعضای شورای اجرائیه تنظیم ها (از هر تنظیم ۲۰ نفر) شرکت کرده بودند. حمید گل طی سخنانی با تندی بسیار رهبران تنظیم های جهادی را بخاطر اختلافات شان مورد انتقاد قرار داد و از اعضای اجرائیه تنظیم ها خواست کـه دیگر در انتظار وحدت میان رهبران نمانند و در مدت (سه روز) طرحی برای آینده افغانستان ارائه داده و دولتی تشکیل دهند. قرار بر این شد تا یک شورای ٤٢٠ نفری که از هر تنظیم ٦٠ نفر در آن شرکت داشته باشند تشکیل گردد از گروههای شیعه مستقر در ایران نیز عده یی درین شورا شرکت خواهند داشت رهبران درین جلسه هر کدام صحبتی چند دقیقه یی داشتند. کمترین مدت صحبت را حکمتیار داشت که کمتر از پنج دقیقه با ناراحتی سخن گفت.

سخنان حمید گل نشان داد که حوصله پاکستان از اختلافات مجاهدین سر رفته است او از عدم موجودیت یک طرح از طرف (اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان) برای آینده افغانستان بخصوص درین مرحله حساس اظهار نگرانی شدید نمود.

دوشنبه دوم جنوری ۱۹۸۹ :

نوري ورنتسوف معین وزارت امور خارجه شوروی به تهران رفت تا با نمایندگان سازمان های جهادی شیعه و مقامات ایران ملاقات نماید. قرار است که وی روز چهارشنبه چهارم جنوری به پشاور بیاید و با نمایندگان اتحاد پشاور مذاکره کند.

سه شنبه سوم جنوری ۱۹۸۹

نمایندگانی از ائتلاف هشتگانه اهل تشیع که در ایران مرکز دارند وارد اسلام آباد شدند تا در مذاکرات با ورنتسوف در اسلام آباد شرکت کنند.

اخبار تائید نشده از ملاقات بعضی از قوماندانان مجاهدین با بعضی از مقامات روسی در داخل شهر کابل مواصلت نموده است.

شب گذشته شیخ محمد آصف محسنی رهبر حرکت اسلامی در مصاحبه با بخش فارسی رادیو بی بی سی افشاء کرد که روسها به ما پیشنهاد نموده بودند کـه اگر با رژیم تحمیـ دولت ائتلافی بسازیم آنها خود مختاری ولایات مرکزی غزنی و بامیان را برسمیت خواهند شناخت ولی ما این پیشنهاد را رد کردیم.

این اندیشه روز بروز قوت می گیرد که روسها می خواهند بعد از خروج نیرو های شان از افغانستان درین کشور یک دولت متمرکز و مرکزی بوجود نیاید.

امروز هم مذاکرات در (پیر) کمپ استاد سیاف در نزدیکی پشاور ادامه یافت و بعضی ها خواهان تقویت دولت موقت مجاهدین برهبری انجنیر احمد شاه بجای ساختن یک دولت جدید اند اما صبغت الله مجددی و پیر سید احمد گیلانی با این طرح مخالفت می کنند.

چهارشنبه چهارم جنوری ۱۹۸۹ :

مذاکرات در پی میان اعضای شورای اجرائیه تنظیم ها ادامه یافت. حزب، جمعیت و اتحاد طرح مشترکی ارائه دادند اما مجددی و پیر گیلانی خواهان تشکیل شورای ٤٢٠ نفری اند. مولوی صاحب محمدی چندان با آنان توافق ندارد. اتحاد مجاهدین تصمیم دارد که مذاکره با ورنتسوف را مشروط به شرایطی سازد از جمله اینکه وی نقش ظاهر شاه در آینده سیاسی افغانستان را رد کند. بنیاد گرایان به این نظر اند که ورنتسوف بجای اینکه خود را (طرف) نشان دهد در صدد است نقش یک (میانجی) در میان مجاهدین و دولت کابل ایفا کند. از آنجا که پاکستان خواستار ملاقات رهبران با حد اقل نمایندگان شان با هیئت روسی برهبری ورنتسوف است احتمال چنین ملاقات وجود دارد.

پنجشنبه پنجم جنوری ۱۹۸۹ :

از احزاب بنیاد گرا نمایندگان رهبران شان با هیئت روسی برهبری ورنتسوف ملاقات کردند اما دو رهبر میانه رو (گیلانی و مجددی) خود درین مذاکره شرکت نمودند.

اخباری از جبهات اطراف کابل مواصلت نموده، که حاکیست پوسته های امنیتی اطراف کابل به ملیشه های فرقه اسمعیلیه برهبری سید منصور نادری سپرده شده که با احمد شاه مسعود روابط حسنه دارد.

یکشنبه هشتم جنوری ۱۹۸۹ :

بالاخره اعلام شد که مذاکرات میان مجاهدین و روسها در اسلام آباد بدون نتیجه به پایان رسیده است زیرا روسها با سر سختی بر حضور نمایندگان حزب وطن در دولت آینده پافشاری داشتند. مجددی طبق عادت با عصبانیت از روسها انتقاد نمود و پایان مذاکرات را اعلام داشت.

بنظر می رسد که روسها طرح روشنی برای آینده افغانستان ندارند.

چهار شنبه یازدهم جنوری ۱۹۸۹ :

اخبار واصله حکایت از آن دارد کـه روسها خروج قوای خود از افغانستان را آغاز کرده اند. امریکایی و پاکستانی ها اطمینان دارند کـه خروج کامل نیرو های روسی تا ۱٥ فبروری تکمیل خواهد شد.

پنجشنبه دوازدهم جنوری ۱۹۸۹ :

ادوارد شوارد نادزی وزیر امور خارجه شوروی وارد کابل شد تا به رژیم کابل از دوام کمک های روسی بعد از خروج نیرو های ارتش سرخ از افغانستان اطمینان دهد.

یکشنبه پانزدهم جنوری ۱۹۸۹ :

در سیمیناری که در مورد افغانستان در تهران دایر گردید به استثنای پیر گیلانی، استاد سیاف و حکمتیار همه رهبران شرکت کردند. خامنه یی درین سیمینار از مجاهدین خواست تا مذاکره با روسها را از سر گیرند. چنین بنظر می رسد کـه ایران کـه در طول چندین سال گذشته در قبال مسئله افغانستان عملاً بیطرفی پیشه کرده بود اکنون در صدد است که در آخر کار از جریانات به نفع خود بهره برداری کند.

دوشنبه شانزدهم جنوری ۱۹۸۹ :

قوماندانان اطراف کابل از سرنوشتی که در انتظار کابل است سخت نگران اند. با خروج نیرو های روسی ممکن است کابل مورد تاراج و تخریب قرار گیرد. آنها در صدد اند در آینده نزدیک شورایی تشکیل دهند و کار غوری تنظیم گردد تا در روز های سقوط کابل از بی نظمی جلوگیری شده و امنیت شهر تأمین گردد.

چهارشنبه هجدهم جنوری ۱۹۸۹ :

صبح امروز با قوماندان درویش یکی از قوماندانان اطراف کابل صحبت نموده وی گفت کـه قرار است از هر ولسوالی کابل هفت قوماندان (از هر تنظیم یک نفر) و به این ترتیب از ۹ ولسوالی ٦٣ نفر عضو این شورا باشند تا پس از خروج قوای روس از کابل امنیت کابل را بعهده بگیرند.

امروز رسماً اعلام شد که اعضای شورای اجرائیه تنظیم ها بعد از نشست های متعدد فیصله نمودند تا یک شورای انتقالی که نمایندگی از مردم افغانستان نمـاید تشکیل گـردد. درین شـورا نمایندگان از طریق آرای مستقیم مردم در داخل و خارج افغانستان انتخاب خواهند شد. مولوی محمد شاه نعلی بحیث رئیس کمیته انتخابات تعیین گردید.

پنجشنبه نوزدهم جنوری ۱۹۸۹ :

در شورایی که باید تشکیل گردد از هر تنظیم مقیم پشاور ٦٠ نفر (مجموعاً ٤٢٠ نفر) و از مجموع ائتلاف اهل تشیع در تهران نیز ٦٠ نفر، باید معرفی گردند تا این شورای ٤٨٠ نفری تشکیل شود.

یکشنبه بیست و دوم جنوری ۱۹۸۹ :

رسانه های خبری از وضع بسیار اسفبار مردم کابل بعلت کمبود مواد غذایی و سرمای شدید گزارش خبر دادند. مجاهدین اعلام نمودند کـه در صورتیکه روسها کاروانهای مواد غذایی را بمباران نکنند آنها مقدار کافی مواد غذایی به مناطق میدان و لوگر خواهند فرستاد و تا مردم کابل مواد مورد ضرورت خود را به قیمت ارزان خریداری کنند.

دوشنبه بیست و سوم جنوری ۱۹۸۹ :

امروز با داکتر فیض الله کاکر ملاقات داشتم. وی گفت که حزب اسلامی قصد شرکت در دولت ائتلافی آینده را ندارد ولی بطور مشروط از آن حمایت خواهد کرد: شرط حزب اینست که در مدت شش ماه انتخابات انجام یافته و زمینه برای برقراری یک دولت منتخب فراهم شود. وقتی این مسئله را با حکمتیار در میان گذاشتم وی تائید کرد و اضافه نمود که برای پیروزی حکومت ائتلافی دعا می کند ولی در آن شرکت نخواهد کرد.

خبر از بمباران های شدید در امتداد شاهراه سالنگ می رسد. خانه های بسیاری ویران شده و تعداد نا معلومی نیز به شهادت رسیده اند. روسها به وحشیگری بیسابقه دست زده اند ... های واقع در سالنگ جنوبی و شمال کابل را بمباران می کنند.

سه شنبه ۲٤ جنوری ۱۹۸۹ :

حکمتیار در رأس یک هیئت از طرف اتحاد پشاور عازم تهران گردید تا بن بست سیاسی میان ائتلاف پشاور و تهران را حل کند. ائتلاف اهل تشیع در تهران شصت کرسی را که برای آنان در شورای آینده در نظر گرفته شده کم دانسته و چهار گروه از آن شورا را تحریک کرده اند.

چهارشنبه ۲٥ جنوری ۱۹۸۹ :

اصیل خنجک بعد از سالها اقامت در کابل امروز کابل را ترک گفت و به پشاور بر گشت. این خود نشان میدهد کـه دوستان رژیم کابل همه در صدد فرار اند.

در برخورد مسلحانه در دفتر جمعیت اسلامی میان انجنیر ایوب و مهاجمین چند نفر کشته و مجروح شدند.

جمعه ۲۷ جنوری ۱۹۸۹ :

اخبار رسیده از بمباران شدید در امتداد شاهراه سالنگ بوسیله روسها و رژیم کابل حکایت دارد. گفته می شود که طی این بمباران ها صد ها تن غیر نظامی کشته و روستا های بسیاری ویران شده است. این بمباران ها از روز دوشنبه آغاز شده و تا امروز نیز ادامه دارد.

از طرف دیگر (دیمتری یازوف) وزیر دفاع شوروی هم در کابل است. قرار است روز چهارم فبروری ادوارد شوارد نادزی وزیر خارجه شوروی به پاکستان بیاید.

حکمتیار در تهران با وزیر خارجه ایران ملاقات نمود «ولایتی» از مردم اتحاد مجاهدین در ایران و پاکستان خواست تا با هم متحد شده و دولت ائتلافی تشکیل دهند.

شنبه ۲۸ جنوری ۱۹۸۹ :

استاد ربانی در مصاحبه با بخش فارسی رادیو بی بی سی گفت که (دیمتری یازوف) وزیر دفاع شوروی غرض دیدار با مسعود به کابل آمده است وی همچنان گفت : ما معتقدیم که در مقابل قوای روسی که از افغانستان خارج میشود باید آتش بس مراعات شود. این در حالیست که بمباران شمال کابل بوسیله روسها و رژیم کابل ادامه دارد.

این شایعات قوت می گیرد که مسعود با روسها به توافق رسیده است. در بمباران های شمال کابل تا سالنگ مناطق تحت کنترول مسعود بمباران نشده است. شاید روسها می خواهند راه مسعود به کابل را باز کنند و مناطق رقبای وی را می کوبند.

یکشنبه ۲۹ جنوری ۱۹۸۹ :

مذاکرات حکمتیار با ائتلاف هشتگانه اهل تشیع در تهران با وساطت ایرانی ها بر گذار گردید درین مذاکرات ائتلاف هشتگانه خواهان ۳۰٪ سهم در شورا و دولت ائتلافی شد.

دوشنبه ۳۰ جنوری ۱۹۸۹ :

حکمتیار از تهران برگشت و بلا فاصله در جلسه رهبران در اسلام آباد شرکت کرد تا آنانرا در جریان سفر خود به تهران بگذارد وی در عین حال اعلام داشت که نیرو های تحت فرمان من نیرو های روسی را حتی در حال فرار از افغانستان با گلوله بدرقه خواهند کرد در اینجا نیز اختلاف عمیق میان حزب و جمعیت مشهود است. (جمعیت با نیرو های در حال خروج روسی اعلام آتش بس کرده است)

سه شنبه ۳۱ جنوری ۱۹۸۹ :

چنین بنظر می رسد که سفر ایران دست آوردی برای حکمتیار نداشته است در جلسه اول مذاکره رهبران هشت تنظیم پذیرفتند که در شورا شرکت کنند ولی در جلسه بعدی ظاهراً در اثر فشار ایران از این تصمیم خود منصرف نمودند و خواهان ٥٠٪ سهم در دولت و شورا شدند این نوع موضعگیری اختلافاتی را در ائتلاف هشت گانه اهل تشیع موجب شده است که شاید انشعاب هایی را بدنبال داشته باشد.

رادیو ها اعلان کردند که بخش اعظم قوای روسی تا چهارم فبروری خاک افغانستان را ترک خواهند گفت. در کابل همه اعضای حزب کمونیست مسلح شده اند.

قرار است علی اکبر ولایتی وزیر خارجه ایران فردا به پاکستان بیاید.

پنجشنبه دوم فبروری ۱۹۸۹ :

علی اکبر ولایتی وزیر خارجه ایران امروز با رهبران مجاهدین مستقر در پشاور به مذاکره پرداخت که این گفتگو ها بیشتر روی جایگاه ائتلاف هشتگانه اهل تشیع در شورای مشورتی مجاهدین دور می زد. بعد از ختم مذاکرات ولایتی با مجددی عازم تهران شد.

ادوارد شوارد نادزی وزیر خارجه شوروی به پاکستان آمد.

شنبه چهارم فبروری ۱۹۸۹ :

شوارد نادزی دیدار خود از پاکستان را بکروز تمدید کرد تا با رهبران مجاهدین مستقر در پشاور مذاکره کند. رهبران غرض مذاکره با وی به اسلام آباد رفتند به این امید که شاید روسها طرح جدیدی داشته باشند.

یکشنبه پنجم فبروری ۱۹۸۹ :

معلوم شد کـه شوارد نادزی طرح جدیدی برای آینده افغانستان ندارد. و همان طرحهای کهنه را عنوان می کند بنا بر این از مجاهدین کسی با وی دیدار نکرد. روسها بر ضرورت حضور ظاهر شاه و نمایندگان رژیم کابل در دولت موقت پا فشاری دارند.

دوشنبه ششم فبروری ۱۹۸۹ :

وزیر خارجه روسیه پاکستان را بقصد کشورش ترک گفت در میدان هوایی طی یک کنفرانس مطبوعاتی گفت که در شورای مجاهدین نمایندگان دولت کابل و ظاهر شاه حضور ندارند بنا بر این دولتی که بوجود می آید فاقد پایه وسیع خواهد بود. وی در جریان مذاکره با مقامات پاکستانی از آنها خواست که کمک به مجاهدین را متوقف سازند.

مولوی خالص طی یک کنفرانس مطبوعاتی هر اقدامی را کـه هدف از آن ایجاد دو دستگی در میان مردم افغانستان بنام شیعه و سنی باشد دسیسه روسها دانست اشاره وی به اقدامات ایران بود. وی گفت : مجددی نه بعنوان رئیس اتحاد بلکه خود سرانه به ایران رفته است و ما در برابر توافقات وی در آنجا تعهدی نداریم.

چهارشنبه ۷ فبروری ۱۹۸۹ :

جلسه یی که بوسیله طرفداران ظاهر شاه در منطقه نشاط میل نزدیک دفتر جبهه نجات ملی تدویر یافته بود بوسیله افراد امنیت حزب اسلامی برهم زده شد درین جلسه قرار بود عزیز الله واصفی سخنرانی کند. هنگامیکه وی به ستیج نزدیک شد اعضای امنیت حزب با فریاد های الله اکبر بسوی ستیج یورش بردند. درین جریان عده یی زخمی شدند و خسارات مالی نیز وارد آمد.

جمعه دهم فبروری ۱۹۸۹ :

امروز اجلاس شورای مشورتی مجاهدین در مدینة الحجاج راولپندی گشایش یافت. خبر رسید که حضرت مجددی با گروه های مستقر در ایران به موافقه رسیده تا به آنها یکصد کرسی در شورا و هفت وزیر در کابینه داده شود حضرت صاحب مدعی شد که درین باره با رهبران مجاهدین تیلفونی از ایران صحبت کرده و موافقت آنها را جلب کرده است. سایر رهبران منکر توافق در امر شدند و جلسات شورا تا آینده نا معلوم ملتوی گردید.

شنبه یازدهم فبروری ۱۹۸۹ :

استاد سیاف از خبرنگاران خواست تا در انعکاس حقایق مربوط به شورا از امانت داری کار گیرند. وی گفت کـه بزودی جلسات شورا از سر گرفته خواهد شد وی شایعات مبنی بر کناره گیری حضرت از ائتلاف را بی اساس خواند.

در پشاور اعلامیه یی (به کسر اغلب از طرف شورای نظار) بر ضد استاد سیاف به نشر رسید کـه در آن ادعا شده است سیاف به جبهات خود در پغمان دستور داده است تا (ملا عزت الله) قوماندان جمعیت را کـه به گروپ های پنجشیر در پغمان برای حمله به کابل جای داده است از منطقه براند.

بقیه در صفحه (٤)

یکشنبه پانزدهم جنوري ۱۹۸۹:

در سیمیناری که در مورد افغانستان در تهران دایر گردید به استثنای پیر گیلانی، استاد سیاف و حکمتیار همه رهبران شرکت کردند. خامنه یی درین سیمینار از مجاهدین خواست تا مذاکره با روسها را از سر گیرند. چنین بنظر می رسد که ایران که در طول چندین سال گذشته در قبال مسئله افغانستان عملاً بیطرفی پیشه کرده بود اکنون در صدد است که در آخر کار از جریانات به نفع خود بهره برداری کند.

چهارشنبه پانزدهم فبروري ۱۹۸۹ :

جنرال بوریس گراموف آخرین سرباز روس از طریق پل حیرتان خاک افغانستان را ترک گفت و به این ترتیب اشغال ده ساله افغانستان بوسیله ارتش سرخ پایان یافت.

شنبه ۱۸ فبروري ۱۹۸۹:

نمایندگان گروه های اهل تشیع مستقر در ایران بعد از اینکه ائتلاف پشاور با ازدیاد کرسی آنان در شورا موافقت نکرد مجدداً عازم ایران گردیدند. این کار بدنبال مشاجره لفظی میان سیاف و حکمتیار و علیرضا معصری معاون صدراعظم ایران رخداد.

معصری تهدید کرد در صورتیکه به شیعه های افغانستان آنچه که میخواهند داده نشود افغانستان دچار یک جنگ داخلی خواهد شد و در جواب حکمتیار به تندی گفت : ما هم قادر هستیم برای ایران مشکل جنگ داخلی بوجود آوریم ...

جهاد افغانستان - شکست ارتش سرخ و اضمحلال اتحاد شوروي

دکتور محمد نذير «احمدزي»

بعد از سقوط حکومت نامنهاد نجيب زمانيکه در نتيجه ائتلاف هاي شوم بعدي نيروي هاي جهادي با بين هم مصروف گرديدند و با هم مايوسانه گوشه، را انتخاب نمودند بعضي از بقاياي رژيم که جديداً ترس از سرشان پريده بود ادعا هاي را زبان زد ساختند که گويا ارتش سرخ در نتيجه جهاد افغان نه بلکه در نتيجه توافقات ژنيو از افغانستان خارج گرديدند گويا اينکه ارتش سرخ در افغانستان شکست نخورده بلکه به اصطلاح بالاي مردم افغانستان منت گذاشته و از افغانستان بيرون گرديدند اکنون که بار ديگر روز ۲٦ دلو يعني روز فرار آخرين فرد ارتش سرخ از افغانستان فرا رسيده لازم دانستم تا در پرتو شواهد و اسناد تاريخي و واقعيت هاي جهاد افغانستان اين مسئله را روشن سازم که ارتش سرخ از افغانستان به اراده حکومت شوروي نه؛ بلکه در نتيجه جهاد قهرمانانه ملت شهيد پرور افغان به شکست مواجه گرديده و به فرار از افغانستان مجبور ساخته شده اند.

الف - شکست روسها در عرصه سياسي :

متعاقب آنکه عساکر روسي بتاريخ ۲۷ دسمبر ۱۹۷۹ بر افغانستان تجاوز نموده و کنترول اداره کابل را بدست گرفتند از داخل و خارج مورد ملامتي و نکوهش شديد قرار گرفته و منحيث يك نيروي متجاوز شناخته شدند. ملت مجاهد افغان که قبلاً بر خلاف عمال خلقي پرچمي شان در اکثر جا ها بپا خاسته بودند بصورت دسته جمعي، متحد و سر تاسري بر عليه ارتش اجنبي نداي جهاد و نعره الله اکبر را بلند نموده و به سنگر هاي خونين دفاع از عقيده و کشور خود شتافتند. عکس العمل ملت افغان اين ادعاي حکام شوروي را که هنگام تجاوز بر افغانستان، مردم افغانستان را دعوت کننده گان خود اعلام داشتند در مراحل و ايام نخستين خنثي نموده و بدينترتيب سياست تجاوز گرانه شوروي در افغانستان بر ملا گرديده و حکومت وقت شوروي بر خلاف وعده هاي که کمونيست هاي افغاني براي شان داده بودند با مقاومت شديد مردم مواجه گرديد و بدينترتيب سياست روسها به شکست مواجه گرديد. در سطح بين المللي نيز سازمان ملل متحد، سازمان کشور هاي غير منسلك و سازمان کنفرانس کشور هاي اسلامي به اکثريت آراء، تجاوز ارتش سرخ را محکوم نموده و خواهان خروج فوري قواي آنها از افغانستان گرديدند. بدينوسيله اتحاد شوروي در عرصه سياست بين المللي تجريد گرديده و سياست آن کشور در قبال تجاوز بر افغانستان به ناکامي انجاميد.

همچنان اکثريت سياسيون و حلقات حاکم بر کرملين در داخل شوروي نيز با تجاوز ارتش سرخ بر افغانستان مخالفت ورزيد چنانچه نشريه ستاره سرخ ارگان نشراتي اردوي شوروي در شماره مؤرخ ۱۸ نومبر سال ۱۹۸۹ خويش مي نويسد : در جلسه مشترك اعضاي بيروي سياسي حزب کمونيست شوروي و جنرال گريلوف سر مشاور نظامي شوروي در کابل و جنرال ايوانوف رئيس کا.جي.بي در سفارت شوروي مقيم کابل داير گرديد، در اين نشست ايوانوف از تجاوز جانب داري کرد، گريلوف با آن شديداً مخالفت ورزيد همچنان يوري گانکوفسکي متخصص و کار شناس مهم شوروي ادعا کرد که با وي مشوره صورت نگرفته و ازاين جهت به خشم آمده بود و جنرال پيشنيف سازمان دهي اردوي شوروي را مورد انتقاد قرار داد. با توجه با مخالفت اعضاي مهم حکومت وقت شوروي با تجاوز ارتش سرخ به افغانستان واضح ميگردد که سياست تجاوز گرانه شوروي در قبال افغانستان از همان ابتداء مورد انتقاد شديد مقامات عاليرتبه کرملين قرار گرفته و اکثريت اعضاي اداره مسکو با آن متفق نبودند که اين مخالفت ها روز بروز تشديد گرديده و بالاخره مردم جمهوريت هاي مختلف اتحاد جماهير شوروي نيز زمانيکه از حقيقت موضوع اطلاع يافتند با آن مخالفت شديد نشان دادند و نتيجه بر آن شد تا نظاميان شوروي و کا. جي. بي در عرصه سياسي منزوي گرديده و بالاخره به قبول شکست و ظالمانه بودن سياست شان در قبال افغانستان تن در داده و به ترك افغانستان مجبور گرديدند.

۲- شکست در عرصه اقتصادي :

مجله اقتصادي شرق دور در صفحه ۱۷ نشريه مؤرخ ۱۳ جولاي ۱۹۸۹ از قول رزکوف عضو بوروي سياسي حزب کمونيست شوروي مي نويسد که مصارف سالانه تجاوز ارتش سرخ در افغانستان بالغ بر پنج مليارد روبل مي گرديد. اگر به ارقام فوق توجه صورت گيرد چه فکر مي شود که آيا اتحاد شوروي با آن همه اقتصاد ورشکسته و ضعيف خود قادر بود تا جنگ در افغانستان را تداوم بخشد و آيا اين نيروي مجاهدين نبود که خيال هاي خام کمونيستان افغاني و مسکو مبني بر تصفيه افغانستان در ظرف چند ماه را نقش بر آب ساخت چون شوروي ها براي مصرف مبلغ فوق الذکر در آنصورت آماده گي نشان داده بودند تا جنگ در ظرف ۳ - ٦ ماه پايان يابد نه اينکه براي سالها تداوم يافته و انجام آن نيز نا معلوم باشد چنانچه قهرماني هاي مجاهدين افغان در جريان مقاومت شان اين رمز را به روسها گوشزد نمودند که جهاد افغانها با شوروي براي چندين دهه و تا آخرين فرد ملت مجاهد افغان ادامه خواهد يافت پس کار شناسان اقتصادي مسکو چگونه ميتوانستند با آن همه پرابلم هاي اقتصادي داخلي خود به نظاميان اجازه دهند تا جنگ در افغانستان را ادامه دهند. البته تنها مبلغ فوق نبود که مسکو آنرا بايد تحمل مينمود مصارف بي حد و حصر رژيم دست نشانده در کابل نيز بر دوش مسکو بود و مسکو نيز در ابتدا بدون حساب آنرا مي پرداخت زيرا خواب ديده بود که منابع هنگفت طبيعي افغانستان که تا هنوز دست نخورده مانده در نصيب آنان خواهد بود بنا، کرملين عمال خلقي پرچمي شانرا خوب تمويل نمود حتي تا پوش بالشت و سطل حمام نيز از شوروي برايشان فرستاده شد.

مطابق اظهارات نجيب طي مصاحبه مطبوعاتي مؤرخ ۲۸ جدي ۱۳٦۵ تعداد افراد وابسته به رژيم کمونيستي کابل بر پنجصد هزار نفر بالغ مي گرديد در حاليکه مصارف لشکر دو صدو چهل هزار نفري ارتش سرخ سالانه بر ۵ مليارد روبل بالغ ميگرديد و مصارف نيم مليون نفر ديگر نيز بر آن بار مي شد چگونه منطقي است تا قبول شود که شوروي با آن همه مرگ از توان مصارف مذکور براي دراز مدت بر آمده ميتوانست، همچنان نه تنها رژيم دست نشانده در افغانستان بود که بايد شوروي مصارف آنرا مي پرداخت بلکه ويتنام و کيوبا نيز چشم بسوي کرملين دوخته بودند و بر علاوه آنها احزاب کمونيستي ايتوپيا، يمن، عراق، سوريه و ده ها کشور ديگر نيز چشم به راه مساعدت هاي مسکو بودند. پس در چنين شرايط، جنگ افغانستان براي اکثريت کار شناسان و دست اندرکاران مسکو غير منطقي بود و غرض بقاي اتحاد شوروي بايد از آن دست مي کشيدند، حتي در اواخر سالهاي ۸۵-۱۹۸٦ وضعيت اقتصادي شوروي تا حدي وخيم گرديده بود که گورباچوف هر لحظه حملات مردم را بر کرملين انتظار مي کشيد زيرا اکثريت کارمندان حکومتي بيش از دو سال معاش نه گرفته بودند و نان خشك آنقدر کمياب گرديده بود که مردم مجبور بودند تا بخاطر دريافت يك قرص نان ساعت ها عقب مراکز توزيع نان انتظار بکشند و از همه مهمتر گورباچوف با مردم شوروي گشايش بازار هاي آزاد اقتصادي را نيز وعده داده بود که اين امر نيز انحصار نظام را بر منابع اقتصادي و عايدات اختتام مي بخشيد پس در چنين شرايط حاکمان کرملين به طور قطعي به اين نتيجه رسيدند که تداوم جنگ در افغانستان براي شان ممکن نيست و بايد با قبول شکست در افغانستان حيات پانزده جمهوريت شوروي را تضمين نمايند همان بود تا حاضر شدند دست از جنگ کشيده و راه فرار را در پيش گيرند.

همچنان بنابر ارشادات اسلامي و تائيد آن از جانب مارشال هاي نظامي غرب جنگ را جانبي به نفع خود خاتمه مي دهد که از خود ثبات و استقامت نشان داده و براي تداوم جنگ آماده گي داشته باشد جانبي که استقامت را از دست داد و جنگ را تا کسب فتح ادامه داده نتوانست شکست خورده است بنا" اتحاد شوروي بنا بر عدم توانائي پرداخت مصارف جنگ افغانستان در دراز مدت در عرصه اقتصادي نيز شکست خورده و شکست اقتصادي عامل آن شد تا نيرو هاي اشغالگر شکست نظامي شان را نيز پذيرفته از جنگ دست بکشند و به کشور شان بر گردند.

۳- شکست در عرصه نظامي :

اليويه روا محقق مشهور فرانسوي در کتاب خود درسهاي از جنگ افغان شوروي مي نويسد : تجاوز شوروي بر افغانستان بعد از سال ۱۹۴۵ از بزرگترين عمليات نظامي شوروي ها بود که نه تنها در عرصه نظامي به شکست روبرو گرديد بلکه بر اهداف سياست خارجي شوروي مبني بر سوسياليزم سازي جهان سوم نيز پايان بخشيد. ارتش سرخ در افغانستان آنچه در توان داشت از وحشت و ويرانگري دريغ نورزيد آنها تقريباً تمامي آبادي هاي ۲۲۸ ولسوالي افغانستان را به مخروبه مبدل نمودند. بيش از يکنيم مليون تن از افغانان مجاهد را به شهادت رسانيدند، بيش از پنجصد هزار تن را معيوب و معلول و بيش از پنج مليون تن را به هجرت از خانه هاي شان مجبور ساختند پس با چنين وحشتي که ارتش سرخ در افغانستان براه انداخت و بعد از جنگ دوم جهاني بيشترين تلفات انساني و مهاجرت را از خود به جا گذاشت منطقي است تا قبول شود که شوروي ها در جريان جنگ افغانستان بالاي مردم افغانستان دلسوزي !! نموده و از آخرين توان شان استفاده، نکرده اند که در آنصورت ميتوانستند جهاد افغانستان را منکوب نمايند !!! چنانچه بقاياي سبك سر خلقي پرچمي آنرا زمزمه مينمايند.

در پهلوي ارقام تلفاتي که به ملت مجاهد افغان رسيد آماده گي هاي نظامي و به کار برد آخرين سلاح هاي مدرن از جانب ارتش سرخ در افغانستان همه و همه نشاندهنده آنست که ارتش سرخ تا آخرين توان بر ضد مجاهدين افغان عمل نمود اما چنان مشت محکمي واپس به دهان خورد که هنوز هم به حال نيامده است. شوروي ها از قطعات دسانت هجومي که نخبه ترين افراد نظامي ارتش سرخ محسوب ميگرديدند و آنها را غرض مقابله با جهان غرب آموزش داده بودند در خط مقدم جبهه کار گرفت همچنان از بهترين قطعات کوماندو، توپچي، تانك، پياده و نيرو هاي هوائي کار گرفتند. سلاح هاي جديدي که ارتش سرخ از آن کار گرفت عبارت بودند از هاوان هاي اتوماتيکي آ.گ.اس ۱۷، ماشيندار AK74، تانك هاي ۷۲ تي، ماشين هاي محاربوي BTR-60 و BMP-1، هيليکوپتر هاي جنگي MI24 و طياره هاي جنگي SU ۲۵ و تسليحات کيمياوي طي سالهاي ۸۰-۱۹۸۲ . در حاليکه شوروي ها از اسلحه خيلي عصري و دراز تعامل فوق الذکر خود بر ضد مجاهدين افغان کار گرفتند اما باز هم حتي نتوانستند طي نه - ده سال تجاوز حتي يك ولسوالي افغانستان را کاملاً تسخير نمايند دليل آن نيست که آنها از حصول موفقيت در افغانستان مايوس گرديده و خواهان دريافت بني عسکري بودند تا شکست شانرا در تحت آن پوشانيده و از افغانستان فرار نمايند؟ بدون شك در عقب ارتش سرخ مراجع سياسي، اقتصادي و نظامي هر لحظه مصروف محاسبه نتايج کار شان در افغانستان بودند آنها بصورت حتمي دريافت نموده بودند در صورتيکه ارتش سرخ طي يك دهه تجاوز حتي يك ولسوالي افغانستان را بصورت تام و تمام اشغال نتوانست چگونه ممکن خواهد بود تا بر همه افغانستان تسلط حاصل نمايند؛ همچنان آنها محاسبه کرده بودند که ملت افغان تا آخرين فرد در مقابل شوروي خواهد جنگيد و نظر به دست آورد هاي ارتش سرخ در تباهي ملت افغان طي ده سال تجاوز، لازم بود تا ارتش سرخ چندين دهه در افغانستان بماند تا اگر توانست ملت افغان را بکلي نابود سازد که اين کار نيز براي آنها نا ممکن بود زيرا آنها توان تداوم يکسال ديگر جنگ را نداشتند چگونه مي توانستند تا اين جنگ را چندين دهه ادامه دهند پس بهتر دانستند تا قبل از آنکه همچو لشکر انگليس تا آخرين فرد در افغانستان نابود گردند از افغانستان بايد خارج شوند و چنين نيز کردند ارتش سرخ تا اواخر ۱۹۸٦ به دلگرمي زياد در افغانستان جنگيد و طي سال ۱۹۸٦ از آخرين توان غرض درهم شکستن نيروي مجاهدين کوشيد وحشت روسها در اين سال به حدي بود که مورخين غربي سال مذکور را سال تعرض و شکست ناميدند زيرا بعد از وحشيگري هاي ارتش سرخ در سال ۱۹۸٦ و عدم کاميابي آنها، گورباچوف تصميم گرفت تا ارتش سرخ را از افغانستان خارج سازد ولي طي سخنراني در بندر ولادي واستك در اواخر سال ۱۹۸٦ تصميم خود مبني بر خروج عساکر شوروي از افغانستان را طي بيانيه که جنگ افغانستان را يك زخم خون چکان براي شوروي دانست اعلام نمود و اين تصميم موصوف زاده شکست آخرين توان ارتش سرخ در افغانستان بود نه نتيجه توافقات ژنيو زيرا توافقات نام نهاد ژنيو خيلي بعد تر از اعلان ولادي واستك صورت گرفت.

افغانستان سرمشقي براي آزادي ملت هاي مظلوم

سيد حفيظ الله «رهيار»

روس ها از مدتها پيش انديشه، دست يابي به نيم قاره، هند و شستن چکمه هاي خود در آبهاي گرم را در سر ميپروراندند، چنانچه در زمان « تزار هاي روسيه » سياست نزديك شدن به اين آرزو رويدست گرفته شد و با اشغال چند کشور مسلمان نشين آسياي ميانه ، منظور شان آشکار شد، ولي انقلاب کمونيستي اکتوبر ۱۹۱۷ و به تعقيب آن شعله ور شدن جنگ عمومي دوم که در آن ارتش آلمان نازي قسمت هاي زياد روسيه را به تصرف در آورد و نزديك به بيست مليون روس کشته شدند و خسارات هنگفت مالي نيز به اين کشور وارد آمد تا اندازه پي پلان هاي وسعت طلبي روسيه را به تعويق انداخت.

مگر پس از پايان جنگ، کمونيست هاي روسيه بار ديگر با تصرف کامل کشور هاي آن طرف درياي آمو و تشکيل اتحاد جماهير شوروي آهسته آهسته خود را به افغانستان که آنرا گذرگاه خوبي به سوي آبهاي گرم ميدانستند، نزديك ساختند. روس ها زماني داود خان را شخص مناسبي براي اجراي نقشه هاي خود ميديدند، ولي با رو گرداندن داود خان از آنها کمونيست هاي دست پرورده خود يعني تره کي، کارمل و ديگر رفقاي شانرا به اين سمت انتخاب کردند و با يك کودتاي خونين، داود را به قتل رسانده و به اصطلاح خود شان نماينده هاي زحمتکشان (خلقي ها و پرچمي ها) را به قدرت رسانيدند، روس ها به اين هم بسنده نکرده و عملاً با فرستادن قواي نظامي خود به افغانستان، در امور اين کشور دست درازي کردند مگر غافل از ين که چند سال پيشتر از آنها نيرو هاي کشور متفق شان در جنگ دوم جهاني (انگليس) که زماني آفتاب در سرزمين پهناور امپراتوري شان غروب نميکرد ، چنان سنگ ناکامي از اين ملت به دندان خوردند که بريتانيا را به جزيره، کوچکي در غربي ترين قسمت اروپا تبديل کرد.

ملت متدين و حق پرست افغان که به « حب الوطن من الايمان » باور راسخ دارند، از هرگوشه و کنار دور هم آمده و با احساس پاك وطن دوستي عليه ارتش متجاوز سرخ تا پاي جان جنگيدند تا بالاخره کميته، مرکزي حزب کمونيست اتحاد شوروي وقت با درك تجربه، تلخ ناکامي تصميم به اخراج قواي خود از اين خطه مرد خيز گرفت .

به تعقيب جهاد مردم افغانستان، مسلمانان کشور هاي آسياي ميانه نيز خود را از زير بار ستم کشور غاصب شورا ها رهانيدند و حتي مردم اروپاي شرقي و کشور هاي حوزه، بحيره، بالتيك نيز دست به چنين اقدام زدند که موفق هم شدند. ديري نگذشت که روسيه تجربه، شکست از دست مسلمانان را فراموش کرده و به جمهوري مسلمان نشين چيچين که خواهان آزادي خود بود ، حمله کرد ، و با کشتار بيرحمانه، اهالي بي گناه آن سرزمين و ويراني آبادي هاي آن بار ديگر نام خود را با رسوايي در مجامع بين المللي بر سر زبانها انداخت. گرچه ظاهراً روسيه ادعا هاي موفقيت عليه مقاومت اسلامي مينمايد ولي اين پايان کار نيست و مطمئناً پيروزي نهايي از آن مردم مسلمان و با ديانت چيچن است .

بقيه آنروز ها ...

يکشنبه دوازدهم فبروري ۱۹۸۹ :

. حضرت و پسرش ذبيح الله تهديد کردند که ممکن است آنان شوراي مشورتي را تحريم نمايند. آنها مدعي شدند که دو تن از قومانداناان آنان که از قندهار به شورا آمده بودند در اسلام آباد با دسيسه رقبا دستگير شده اند.

عليرضا مصري معاون صدراعظم ايران وارد اسلام آباد گرديد تا **جهت رفع اختلافات ميان دو ائتلاف ايران و پاکستان ميانجيگري کند.**

نجيب رئيس رژيم کابل پاکستان را به تمرکز قوايش در مرز با افغانستان متهم کرد.

دوشنبه سيزدهم فبروري ۱۹۸۹ :

تلاش براي شکستن بن بست در شوراي مشورتي ادامه دارد. صبغت الله مجددي تهديد کرده است در صورتيکه به گروههاي شيعه يکصد کرسي در شورا و هفت کرسي در کابينه داده نشود به شورا نخواهد آمد.

چهارشنبه پانزدهم فبروري ۱۹۸۹ :

سر انجام شورا بدون حضور مجددي و گروههاي شيعه مستقر در ايران تشکيل جلسه داد و انجنير احمد شاه احمدزي را بحيث رئيس حکومت عبوري مجاهدين پيشنهاد کرد. قرار است حکومت وي در ظرف سه ماه از شورا رأي اعتماد بگيرد.

جنرال بوريس گراموف آخرين سرباز روس از طريق پل حيرتان خاك افغانستان را ترك گفت و به اين ترتيب اشغال ده ساله افغانستان بوسيله ارتش سرخ پايان يافت .

پنجشنبه ۱٦ فبروري ۱۹۸۹ :

کنعان اورين رئيس جمهور ترکيه غرض يك ديدار چهار روزه وارد پاکستان شد. گفته مي شود که وي قصد دارد در مورد حقوق اقليت هاي ترك نژاد افغانستان در آينده سياسي اين کشور با مقامات پاکستاني تبادل نظر نمايد.

شوراي مشورتي مولوي محمد نبي محمدي را بحيث رئيس شوراي قيادي که حيثيت رئيس جمهور را دارد براي مدت هشت ماه تعيين نمود مجددي از رياست اتحاد استعفا داد و از دوره، خود به نفع مولوي محمدي صرفنظر کرد.

شنبه ۱۸ فبروري ۱۹۸۹ :

نمايندگان گروه هاي اهل تشيع مستقر در ايران بعد از اينکه ائتلاف پشاور با ازدياد کرسي آنان در شورا موافقت نکرد مجدداً عازم ايران گرديدند. اين کار بدنبال مشاجره لفظي ميان سياف و حکمتيار و عليرضا مصري معاون صدراعظم ايران رخداد.

مصري تهديد کرد در صورتيکه به شيعه هاي افغانستان آنچه که ميخواهند داده نشود افغانستان دچار يك جنگ داخلي خواهد شد و در جواب حکمتيار به تندي گفت : ما هم قادر هستيم براي ايران مشکل جنگ داخلي بوجود آوريم ...

يکشنبه ۱۹ فبروري ۱۹۸۹ :

شخصيت هايي که از خارج در شوراي مشورتي دعوت شده بودند نيز از شورا آزرده شدند. پيشنهاد عبدالستار «سيرت» براي تشکيل حکومتي که در آن بيطرف ها نقش هاي کليدي را در اختيار داشته باشند رد گرديد و صمد حامد از اينکه به نظرات آنان توجهي نمي شود شکوه سر داد.

* * *

خواننده ، عزيز!

نميدانم احساس تو بعد از خواندن اين يادداشت ها چيست ؟ اما من بعد از مرور اين يادداشت هاي سالها قبل اين شعر شاعر را مصداق حال خويش يافتم.

بهر ورق خطي از عمر رفته بر خواندم
بهر قدم نگهي خشم بر قضا کردم...

بگو اي روسیه دیدي ندیدي

عبدالحي شبگیر

کمال قدرت اعجاز قرآن — خروش دجلهٔ خون شهیدان
ثبات لشکر یکتا پرستان — فشار پنجهٔ نیروي ایمان
بگو اي روسیه دیدي ندیدي

چه شد لاف و گزاف تا شکستن — چه شد افسانه دیوار آهن
چه شد طیاره و توپ و بم افگن — چه شد اصل لباس و نان و مسکن
بگو اي روسیه دیدي ندیدي

کجا شد هیبت اردوي تزار — کجا شد زور گونیهاي بسیار
کجا شد وحشت تانك زرهدار — کجا شد سرنوشت آخر کار
بگو اي روسیه دیدي ندیدي

کشیدن تیغ ظلم و بی خدایی — جنون وحشت و کشور کشایی
شتاب و هیبت قدرت نمایي — مآل بندو بست کبریایي
بگو اي روسیه دیدي ندیدي

زمین دیگران اشغال کردن — حقوق مردمان پامال کردن
فضاي امنیت اخلال کردن — سر انجام جفا دنبال کردن
بگو اي روسیه دیدي ندیدي

بقاي روزگار ظلم و غارت — دوام وحشت کفر و عداوت
جزاي پیشه، غدرو خیانت — شکست مکتب ادبار و ذلت
بگو اي روسیه دیدي ندیدي

من از روي یقین گفتم نه گفتم — بدون شك چنین گفتم نه گفتم
که داري در کمین گفتم نه گفتم — شکست شرمگین گفتم نه گفتم
بگو اي روسیه دیدي ندیدي

بنا حق آنقدر خون ریختن ها — به آب خلق زهر ریختن ها
اسیران را بدار آویختن ها — بیامد هاي شرانگیختن ها
بگو اي روسیه دیدي ندیدي

ز سیل سرکش خون شهیدان — ز طوفان سازي اشك یتیمان
ز برق آه شبگیر اسیران — زوال تاج و تخت زورگویان

بگو اي روسیه دیدي ندیدي

تیره توره

زاهد

په خوارو سترگو راته مه گوره تیره پاتی یم
زه د افغان د غیرت توره یم در نه پاتی یم
و هر ښکیلاک ته می درسونه د عبرت ورکړی
زه په اوردو د تاریخونو کی ښکاره پاتی یم

د شعر او ادب پاڼه

چي کشور د افغانانو معطر کا
د هر بیت مصرع مي زلفي د خوبان کړي

د روسانو تیښته

الحاج ډُرمحمد گوهر

چی په مونږه بلوسیدل انجام بی څه شو؟
چی په کور مو را ختل انجام بی څه شو؟
د افغان ولس له زوره خبر نه و؟
بی گودره گډیدل انجام بی څه شو؟
تیښتی سترگی او کوږ گوری بیرته لاړل
په قهقه چی خندیدل انجام بی څه شو؟
څه بی وویل بیا په پله د حیرتانو؟
په دی لاره چی راتلل انجام بی څه شو؟
د تری د تسخیر پلان بی و جوړ کړی
لکه سیل رابهیدل انجام بی څه شو؟
مجاهدو افغانانو په گوله وکړل
چی تری ته گوابیدل انجام بی څه شو؟
بل څه نه و بول آزار د گوهر و
مظلومان بی ځورول انجام بی څه شو؟

هلی ژر شی

واکبر جادمن

هلی، هلی روانیری — تنکیالی مجاهد راغلل
تیری توری بی په لاس کی — توریالی مجاهد راغلل
سرو لوخوتو حرکت کړی — په لرزه لرزه روان شی
دلته جبهه آسمانی ده — په ویښتو به اویزان شی
انگریزانو وخورلی — په سروکی گنارون
تربلنه پاته په هر ځای کی — د ایښماره ارمانون
گوری، گوری چی تو نشی — دغه کوره مینو دی
سر پریکړی به پرانه پاست — دلته غر د شاز لمودی
در روان شی ویانگوته — په هوا مرطیاری کړی
هلی، هلی دروچت شی — هلی، هلی پری تاری کړی
د آسو له سینه اوری — دغه سینه هم په نارو دی
داسی ته چی په مور راشی — دغه ملک د السانو دی
ځوروسی هلته ولاړې — سره گلونه بی په لاس کی
د هوسو په شان گرځی — بیرغونه بی په لاس کی
ختر نه دی له دی حاله — چی مور نیم له بو راغلی
په ژرا به سترگی سری کا — چی مور ځنګه بو پر تلی
د روسو به لاسونو کی — مراوی مراوی تول گلان شول
په ارمان ارمان بی وری
هی اگستلی روان تومان شول

د افغان رڼا

حنیفه زاهد شاه جوبي

نصرت می راته پاس له اسمانو څخه راځي
قوتونه مي له پاکو پرښتو څخه راځي
په ختیه د افغان کي غلامي را ځلي نده
د اړنگ مي له وبارمنو تاریخو څخه راځي
بیادار مي بو الله دي بل بادار منلي نشم
غیرت مي د توحید له کلمو څخه راځي
لمبه به مه پخپله مالمبي سوځلي نشي
ښکړې مي له گرمو اړاو څخه راځي
له وار د انتقام چي مي بي غم نشي غلبه
دا غشي د کسات بي له قبرو څخه راځي
فلکه له دردو سره مي بنه عادت نیولي
د وینو سري بیالي مي له زخمو څخه راځي
«زاهده» د اوبو په څیر بي رنگه طوفاني یم
تل کرکه مي له چل او فریبو څخه راځي

د روسانو یرغل او زمونږ ادبیات

غضنفر

بلشویکو د نورو ټولنو سیاسی او اقتصادی سیستم غیر عادلانه گاڼه او ورسره د نوری دنیا په فرهنگ بدگومانه وو د دوی په اند، سوسیالسته ټولنه باید خپل ځانگړی فرهنگ ولری. دغه شی طبعاً د فرهنگ په برخه کی د ډیر کار ضرورت را منځته کاوه.

د روسیی د کمونستي انقلاب د پیل په زمانه کی الکترونیک صنعتونه د په مخنگ پر ابتدایی پړاو کی وو سینما عامه نه وه او تلویزیون لا جوړ شوی نه وو. راډیو هم اهمیت نه درلود. بناً د فرهنگی چارو د فعالیت مهمه ساحه مطبوعات وو له بلی خوا د تصادف له مخی د کمونست انقلاب مشران لکه لینن، تروتسکی او ستالین پخپله لیکوال وو او د مطبوعاتو په اهمیت په کافی اندازه پوهیدل، نو نتیجه دا شوه چی په شوروی اتحاد کی له مطبوعاتو او منجمله ادبیاتو څخه د سوسیالستی ټولنی د جوړولو او د حکومت د ستنو د ټینگولو په برخه کی ډیره توقع کیده.

له ادبیاتو څخه دغسی توقع که له یوی خوا په شوروی کی د ادبیاتو اهمیت زیاتاوه له بلی خوا بی د یو گوندی استبداد او سانسور په مټ، شعر او ادب په مصنوعی او بی روحه شی باندی بد لاوه همدا علت دی چی د شوروی د کمونست نظام په اوږدو کلنه موده کی ادب په کمی لحاظا ډیره وده وکړه خو په کیفی لحاظ راوغورځید.

بنیادم چی د ژوند له ستونزو ستړی شی او دګتیو وټوډنیا بی ستومانه کړی نو ادب ته پناه یوسی. اد بی اثر بی د خیال په تیال وزنگوی او د تهیلی، تظاهر او تکرار په دوړو سپیره روح بی د جکلا او وجدان په چینه کی ولمبوی خو کمونستو غوښتل چی د ادب له گلدستی څخه سوټی جوړ کړی، خپل مخالف ورباندی ووهی او یا هم یوازی گل لند ځنی جوړ کړی چی گیډه بی پی مړه وی.

زمونږ په هیواد کی هم روسانو د همدارنگه ادب د رامنځته کولو ارزو لرله.

د شوروی نیراک او اشغال په کلونو کی د هیواد د شعر او ادب په دنیا کی تر گردو مهمه پیښه د ۱۳۵۹ کال په میزان کی د لیکوالو او شاعرانو د اتحاد بی تاسیس وو د اتحادیی د تاسیس په غونډه کی سلطان علی کشتمند د واک ته رسول شوی رژیم رسمی پیغام واوراوه.

په پیغام کی راغلی دی: «تر گردو لوړ مقام او جه دریغ دا دی چی د انقلاب د صادقو مبارزانو په لیکه کی واوسو، او په پلار وطنه جبهه کی د واقعی وطنپرستانو په ډله کی په وسپنیز هوډ او داسی احساس چی د زړه له تله راوتلی وی، مبارزه وکړو.

د ثور انقلاب د نوی پړاو په دغه حساسه شیبه کی چی گوند گرده قوتونه د امپریالیزم او هشرمونیزم د تالی ځتو مداخله گرو مسلح باندونو او د انقلاب د غلیمانو پوره تباهی ته چمتو کړی دی، هیواد له خپلو شاعرانو او لیکوالو د دارنگه آثارو د لیکلو هیله لری چی د غلیمانو په خلاف د خلکو په زړونو کی د کرکی اوربل کړی او ددی سپیڅلی چاری په پوره بریالیتوب باندی د هغوی باور مضبوط کاندی او د خلکو د ویاړلیو مدافعینو د اتلولیو او مقاومتونو ستاینی وکړی. لازمه ده چی زمونږ شاعران او لیکوالان په خپلو ادبی آثارو کی د افغانستان د انقلابیانو، چی خلکو ته صادقانه خدمت یی عالی مقصد دی، مناسب او شریفانه چال چلند او مبارزه په روښانه، ځرگنده، عام فهمه او اغیزمنه طریقه بیان کاندی ...»

(کالنی، گڼه ۷۲۷،۷۲٦ مخونه)

په پخوا زمانو کی به پاچاپانو شاعران هڅول چی د دوی مدحی ووایی، په دی پیغام کی هم د مدحو غوښتنه شوی ده خو په دی توپیر چی پخوانو باچاپانو یوازی د ځان مدحه غوښته او دوی د ټولو ملگرو ستاینی غواړی یعنی د مداحی لمن باید بی حده وغځیږی.

په نوموړی پیغام کی چی د روښانه، ځرگنده او عام فهمه قیدونه راوړل شوی دی په عمل کی منظور ځنی داسی ادب دی چې د کم سوادو وگړیو لپاره وی. د شوروی کمونیست گوند د همدارنگه ادب چی اصلی مخاطبان یی بزگران، کارگران او کم سواده کسان وی، حمایت کاوه د ادبی آثارو په لیکنه کی دغه قید شوروی ادب ته پوره زیان ورساوه په هماغه لومړنیو کلونو کی د کمونست انقلاب یو مهم مشر، تروتسکی، د دارنگه ادب په باب خبر داری ورکړ او د ادبیات او انقلاب په کتاب کی یی ولیکل: «د کارگری ادب او کارگری کلتور په څیر کلمی خطرناکی دی، ځکه چی دغسی خبری راتلونکی فرهنگ حسی په غلطه او مصنوعی ډول د نن په محدوده ساحه کی ایساروی»

د روس راوستی رژیم د شاعرانو او لیکوالو د اتحاد بی د موسسی کانگرس په اساسی بیانیه کی بیا داسی لولو: «انقلاب له هر لیکوال څخه د یوی پوښتنی ځواب غواړی، ایا تاسی نن د چا په څنگ کی ولاړ یاست؟ له مظلومو او خواریکښو خلکو سره یاست چی د انقلاب او آزادی بیرغ یی اوچت کړی دی او که د غلو، آدمکشو، د انقلاب او ازادی د غلیمانو، د امپریالیزم او استعمار د تالی ځتو ملگرتیا کوی؟ د نن د شاعر او لیکوال د شخصیت په باب د قضاوت محک دا دی چې ایا د انقلاب مل دی او که مخالف ...»

(کالنی، ٤٥ او ٤٦، گڼه ۷۳۰ مخ)

مطلب دا چی د شاعر او لیکوال اهمیت د هغه د شعر او لیکوالی د اهمیت په تله نه تلل کیږی بلکی له واکمن رژیم سره همکاری اصلی خبره ده ایا په داسی حال کی به د واقعی ادب لپاره څه امید ولرو؟

راځی په دی اعلامیه کی د غوره مالی او په ځان باندی د بی باوری دا سند هم ولولی: «... مونږ په خوشحالی وایو چی زمونږ له ادبیاتو سره زمونږ مشر شمالی گاوندی یعنی شوروی اتحاد هم خاصه دلچسپی لری.» (نوموړی کالنی، ۷۳۷مخ)

د اتحاد یی تر جوړیدو څه موده دمخه ببرک کارمل شوروی ته یو سفر کړی وو چی راوگرځیده د گوند ځلورم پلینوم دایر شو او ده پکی وینا واوروله په دی وینا کی یو ځای لولو: «د افغان - شوروی هر اړخیزه ملگرتیا وروروولی او انقلابی پیوستون د هیواد د ژورنالستو، لیکوالو، شاعرانو او نورو هنرمنو لپاره مناسب او شریفانه موضوعات دی...» (د نوموړی کالنی ۵۲۹مخ)

دغسی فرمایشاتو یقیناً د واقعی ادب مخه نیوله او دا مخنیوی دومره جدی وو چی څو کاله وروسته د روسانو په نظامی ماتی پسی د رژیم فرهنگی چارو اکو د اتحادیی له اصلی بیانیی عدول وکاوه او هغه فارسی متل دی چی: آنچه دانا کند، کند نادان، ولی بعد از خرابی بسیار.

دا خبر بوتی، توری تیری د غیرت په چیغو سر دی
ظالمانو پیژندلی خونه خره د افغان ده

شکست و فرار ارتش سرخ :

درپرتو افکار و آراء صاحبنظران

هرگاه مشت کوبنده ملت بلند شد گره های کور هزار رشته به ساده گی باز خواهد شد

خروج ذلت بار ارتش اشغالگر روسیه شوروی از افغانستان نه تنها در تاریخ ملت ما بلکه در تاریخ همه بشریت مشرقی و آزادیخواه به حیث کارنامه حماسه آفرین، سلحشورانه و پرعظمت و پرهیبتی به ثبت رسیده است.

ملت مسلمان و مجاهد افغان با رشادت ها، قهرمانی های خود در برابر تجاوز قشون سرخ نه تنها از نوامیس دینی و ملی خود پاسداری نمودند بلکه جغرافیای سیاسی منطقه و جهان را تغیر دادند. که البته تغیر دادن نقشه سیاسی جهان کار ساده نبود. آن دجله، خون و آن شط رنگین شهادت یك ونیم ملیون فرزندان این ملت غیور بود که زلزله برکاخ کرملین افگند تا سر انجام اجل مکتب کمونیزم فرا رسید و با ضربه، محکم ملت مجاهد ما فرو ریخت.

هجوم وشکست روس به ماو جهانیان آموخت که: هرگاه مشت کوبنده ملت بلند شد گره های کور هزار رشته به ساده کی باز خواهد شد.

احمد ضیأ "شریفی"

* * * * * *

تهاجم نظامی روسها با تهاجم فرهنگی هم آهنگ بود

تجاوز صریح وننگین روسهای سفاك در کشور در پهلوی سایر تباهی و ویرانی قتل و غارت وبربریت در ساحه، آبدات تاریخی ما موزیم ها و کلتور وثقافت و فرهنگ کشور هم آسیب های زیادی رسید که میتوانیم تورید واژه های روسی و الحادی در مراکز علمی و مؤسسات فرهنگی کشور را نام برد: آثار عتیقه وباستانی آرشیف ملی و احجار قیمتی را با سائر تابلو های تاریخی موزیم را به سرقت بردند، کتب دینی و فقه و آثار اسلامی را از بین بردند و بجایش اساطیر یا طله، مارکس و لینین را با دیگر رساله ها و مجلات خرافی و گمرا هکن در اذهان عام تزریق مینمودند که سر انجام انقلاب شکست ناپذیر ثور! به شکست فاحش مواجه شده سربازان و افسران روسی بزدلانه راه فرار را در پیش گرفته و بجهاد ملت مسلمان افغانستان سلامی داده ورسماً به شکست شان اعتراف نمودند.

عبدالرقیب "جهید" عضو علمي تعليمات اسلامي رياست معارف ولايت کابل

* * * * * *

دسره پوځ شړل دافغانانو تاریخی کارنامه ده

زمونږ دهیواد وروستی شل کلن تاریخ له ډیرو اسویلو اوحماسو ډک دی یوه ورځ وه چی سره پوځ پر افغانستان یرغل وکړ خو زمونږ زړور او په خدای مین ولس دهغوی دټانکو په وړاندی خپلی سینی سپر کړی ناریته او ښځینه و دجهاد تکبیرونه اوچت کړل په دی ډگر کی دمجاهدو افغانانو ترڅنگ افغانی مسلمانو ښځوهم بی ساری ونډه واخیسته. دکابل په ښار کی د مسلمانو ځوانانو او پیغلو پرله پسی پاځونونه او په اطراف او ولایتونو کی زمونږ دمجاهدینو سر ښندنی دتل لپاره زمونږ دتاریخ وياړ او دسره پوځ شړل زمونږ دهیواد والو تاریخی کارنامه ده دناهید او ددی په شان دنورو شهیدو خویندو نومونه به هم دافغان جهاد په زرین تاریخ کی دتل لپاره ثبت وی او دا به په گوته کوی چی دافغانانو دناریته وترڅنگ ښځی هم پرخپلی عقیدی او خپلواکی سرورکوی زه په پای کی دجهاد ټولو شهیدانو ته له خدای پاک (ج) څخه دفردوس جنت غوښتنه کوم.

بریښنا وړانگه دادبیاتو لسانسه

تجاوز روسها بزرگترین ضربه مهلك را بر پیکر تعلیم و تربیت کشور وارد ساخت

تجاوز عریان وبی شرمانه شورویها بر علاوه خسارات وضایعات بشری مالی واقتصادی، بزرگترین ضربه را بر پیکر تعلیم وتربیت وارگانهای علمی و فرهنگی کشور وارد نمود که روبهمرفته جبران این ضایعه، سترگ ملی سالهای سال را در برخواهد گرفت.

در مدارس و بنگاه های تعلیمی و تربیوی کشور بجای تدریس مضامین عقیدتی دینی و اسلامی، واژه های روسی و الحادو دهریت گنجانیده شد که ازین ناحیه اذهان پاك وبی آلایش نونهالان سرزمین بخون خفته ومردخیز مان را مغشوش ساختند که خوشبختانه در اثر مقاومت وسلحشوری مجاهدین سرنکف وکفرستیز ما لشکر تابندان مسلح قشون سرخ تارومار گردید و از هیبت نعره، الله اکبر، کاخ کریملین بلرزه آمد و درنتیجه روسهای وحشی بتاریخ ۲٦ دلو ۱۳٦۸ به انسحاب قوای ورشکسته ومصدومش از افغانستان قهرمان اقدام وفرار را بر قرار ترجیح داد.

ملا آغا معلم یکي از مدارس شهر کابل

* * * * * *

دخپلواکی گټل ډیری سربندنی غواړي

او داځکه چی خپلواکی هغه نعمت دی چی په ژوند کی ئی هیڅ شی بدل نشی واقع کیدی.

زمونږ توریالیو غازیانو چی د ایمان او عقیدی په برکت شین سترگی روسان له خپلی اسلامی خاوری څخه وشړل دایوه الهی پیرزوینه وه چی دافغانانو په برخه شوه.

که نه روسان خو هغه څوك و چی چیری بی پل ایښی هغه ئی بیاځای شوی ؤ او دکور، کالی ډوډی په نامه ئی هغه خلك بیاتول دخان مریان گڼل.

خو بواځی غیرتی افغانان دی چی دخپلواکی په مقابل کی ترهر څه تیر دی ځکه خپلواکی دهغوی فطری ځانگړتیاده او دهغوی په ختبه کی خښه ده نو که مونږ وغواړو چی خپلواکه و اوسو باید دخپلو غیرتی غازیانو په پله پل کیږدو او دهغوی په وینو راته گټلی خپلواکی دخپلو وینو په قیمت وساتو.

حنیفه زاهد "شاجوبی"

* * * * * *

دسوبی ورځی ساتنه غواړي

دسلواغی دشپږ ویشتمی سوبه دیونیم میلیون افغان شهیدانو په وینو رنگینه او دیوبی ساری مقاومت او بی مثاله سرښندنی داوږدی لړی پایله ده ددی ویاړلی ورځی دیرم او لویی ساتنه دهر دین دوسته او هیوادپال افغان ذمه واری ده - راځی دخپلو هغو سپیڅلو ارمانونو شهیدانو داگټلی نوم تورهم اوچت کړو، چی دخپلو سرونو په ځار ولویی زمونږ شملی هسکی کړی مونږ ته ئی بایی همداغه دحریت او خپلواکی لاره وښوده او په افغانی ټولنه کی دپردیو دنوکرانو ملی ځلی بیاهم شندی اوبندی کړو، راځی دکورنی بدمرغی جگړی پیل کوونکی کرغیړن پردی لاسونه غوڅ او دیو مستحکم او خپلواك هیواد دجوړونی خپل دینی اوملی پور ادا کړو، دپردیو لمسونکی مشوری ونه منو او واقعیتونو ته په کتو دیو کلك ملی وحدت بنسټ کیږدو، په دی ډول به وکولای شو خپل ویاړلی تاریخونه راژوندی، هیواد سمسور او له نوی سره د یو سر لوړی ملت په توگه دنړی دسیالانو په کتار کی ودریدلای شو.

دکتورس نگار

تبصره

تباهي مسلمانان چيچن و خاموشي جهان اسلام!!

جهانيان خصوصاً اعضاي امت اسلامي واقف اند که از چند ماه بدینسو ارتش خونخوار روسيه غرض سرکوبي مجاهدين چيچن و تسلط مجدد بر آن کشور تجاوز نموده و همين اکنون با قساوت و وحشت بي مثال عمليات تجاوز گرانه شان را تعقيب مي نمايند در حاليکه حکومت فدراسيون روسيه بعد از جنگهاي سال هاي ۹٤-۱۹۹٦ و شکست ارتش روسيه در چيچن دولت مستقل چيچن را به رسميت شناخته بود چنانچه اسناد مستند فيصله نامه مذکور موجود و از طريق مطبوعات جهان به نشر نيز رسيده است باز هم با ادعا هاي پوچ و بي بنياد بر حريم مقدس سرزمين اسلامي چيچن ارتشيان خونخوار خود را مرش نموده که طي چهار پنج ماه عمليات وحشيانه اکثريت شهر هاي چيچن را به مخروبه مبدل نموده و در نتيجه مردم مسلمان آن کشور يا مجبور به هجرت شده يا شهيد و مجروح گرديده اند و يا هم در سنگر هاي دفاع از استقلال و مقدسات ديني شان مصروف جهاد اند. خلاصه اينکه حتي يکتن از اهالي چيچن نيز در شرايط فعلي زندگي آرام ندارد.

مطابق اطلاعات رسانه هاي خبري جهان قواي روسي تلاش دارد تا ملت چيچن را يکسره نيست و نابود نموده و بر مخروبه هاي آن کشور نظام ظالمانه خويش را حاکم سازد همين اکنون بر علاوه ارتشيان قبلي، نيروي جديد پنجاه هزار نفري لشکريان روس نيز داخل خاك چيچن شده تا جنبش آزاديخواهي و ملت چيچن را براي همیش از صحنه نابود سازد. ارتش روسي بصورت متداوم و بلا وقفه با استفاده از صد ها طياره، تانك هاي غول پيکر و توپ هاي ويرانگر وجب وجب خاك چيچن را هدف قرار داده و يکسره آنرا به ويرانه مي کشد اگر چه ملت قهرمان چيچن با رشادت و ايمان عالي به قيمت جانهاي شيرين شان از خاك و استقلال شان دفاع مينمايند اما وحشت روسها آنقدر بي حد است که در هيچ نورم و قانون نمي-گنجد و نه در تاريخ مثالي از آن ديده شده است حتي آنها مواد امدادي را که از جانب مجامع خيريه اسلامي و با بين المللي به مهاجرين چيچن فرستاده مي شود نيز در عرض راه غصب نموده و به کاروانهاي مواد امدادي اجازه نميدهند تا به دسترس مهاجرين قرار بگيرند اگر چه روسهاي وحشي هنگام تجاوز ظالمانه شان بر کشور عزيز ما افغانستان نيز از چنين درنده خويي و قساوت کار گرفته و خيال اشغال اين سنگر عظيم اسلام را در مغز هاي ناپاك شان مي پرورانيدند اما ديده شد که جهاد قهرمانانه ملت افغان آنها را پارچه پارچه ساخته و براي ابد شرمنده ساخت اکنون که اشغالگران روسي تلاش دارند تا فجايع را که در افغانستان مرتکب گرديده بودند در سرزمين اسلامي چيچن باردیگر تکرار نمايند بايد بدانند که اشغال ممالك اسلامي شايد سهل باشد اما حفظ آن براي متجاوز نا ممکن است زيرا مسلمانان جهان زندگي بدون استقلال را هرگز نمي پذيرند و روسها بايد همين نکته را در خاطر داشته باشند.

با توجه به مظالم روسها در چيچن لازم بود تا همه جهانيان و خصوصاً مسلمانان جهان در برابر مظالم روسها خاموشي را ترك نموده و غرض نجات مردم چيچن داخل اقدامات عاجل مي گرديدند، ممالك و سازمانهاي غير اسلامي که ادعا هاي بشر دوستي شان به آسمانها رسيده نيز مسؤوليت دارند تا جلو اين فاجعه را بگيرند اما مهمتر از آن امت اسلامي مسؤوليت ديني و اسلامي دارد تا بيش از اين حالت زار مسلمانان چيچن را نظاره نه نموده و غرض توقف عمليات نظامي روسيه در چيچن داخل اقدامات عاجل شوند بايد سران همه ممالك اسلامي و سازمان کنفرانس اسلامي از روسها جداً مطالبه نمايند تا از تداوم تجاوز بر چيچن دست بردارند اگر حکام کرملين از طريق مسالمت آميز اين مطالب را نه پذيرفتند لازم است تا جهان اسلام تمامي روابط سياسي و ديپلوماتيك خويش را با روسها قطع نموده و امت اسلامي را اجازه دهند تا غرض اداي فريضه مقدس جهاد چيچن که همين اکنون بر توانمندان امت اسلامي واجب و لازم مي باشد به سرزمين اسلامي چيچن رفته و جواب متجاوزين روسي را به نوع بالمثل آن اداً نمايند.

سران ممالك اسلامي و خصوصاً کنفرانس کشور هاي اسلامي و در رأس آن کشور ايران که رياست کنفرانس اسلامي را به عهده دارد منحيث فريضه ديني هر چه عاجل بايد در زمينه اقدامات قاطع نموده و در راه نجات مسلمانان چيچن داخل اقدام شوند در غير آن در تباهي ملت چيچن آنها نيز شريك بوده و به پيشگاه الهي و امت اسلامي مسؤوليت تاريخي خواهند داشت. لازم به ياد آوريست که اگر جهان اسلام در رابطه به دفاع مسلمانان در جهان خود را غير مسؤول احساس نمايند دور از امکان نيست که آنها نيز روزي با چنين تجاوز و ظلمي مواجه شده و آنگاه دليل نخواهند داشت تا مسلمانان ديگر را به حمايت خود دعوت نمايند و خدا ناخواسته دشمنان اسلام کشور هاي اسلامي را يکي پي ديگر زير پا خواهند نمود و آنگاه ندامت سودي نخواهد داشت.

د اطلاعاتو او کلتور ...

چی دافغانانو په لاس ئی دکمونیزم نړیواله امپراتوری ور ړنگه کړه پوځل بیا دعاجزی لاسونه پورته کړو ترڅو دنړی ټول څیکلا کی ځواکونه دمظلومو ولسونو په وړاندی دتل لپاره محوه او دنابودی توری کندی ته ئی وغورځوی.

په پای کی دافغان مجاهد اولس دویاړلو شهیدانو دسپیڅلو ارمانونو دلا تحقق په هیله.

دسره پوځ لوی ملا کار ...

گیدړ (نجیب) نه به دهرات غچ اخستل کیږی او تاسی ؟ ما رقیع ته وکتل، هغه په تروه بڼه ووبل: له مونږ نه هم خو په پسرلی، دسترجنرال مابوروف ځرگندونو ته په کتو سره ځرگندیږی چی نجیب ځومره بی رحمه قاتل او وطن پلورونکی ؤ، دا چی ځینی خاینی ځیری بی اوس هم بی گناه بولی نو باید پوهیدلی وی چی هغه بیگناه نه، بلکه دپورته سترجنایت په څیرپی په لسهاو نور وحشیانه قتلونه هم کړی او کومه سزا چه ده ته ورکړل شوه د ده دجرمونو په پرتله هیڅ هم نه وه.

مونږ له یو ځانگړی حالت سره مخامخ ؤ، له یوی خوامو له افغانستان نه لښکری په وتووی اوله بلی خوا د کابل رژیم اوږدی غوښتنی درلودی، ډیری الوتکی، نوی ټانکونه او توپونه او پریمان لوژستیک مونږ هم په خپل وار هغوی ته د «نه» ځواب نه شواي ورکولای او په پرله پسی ډول مو ددوی ډیر گانی دکولی.

دکابل واکمن زمونږ په مرستو روږدی شوی ؤ او پرته له دی بی هیڅ هم نه شو کولای.

ببرک کارمل، اناهیتا، نجیب ... داټول مصنوعی خلک دی، په لاس جوړی شوی څیری دی ا نو تاسی څه پری د زیاتولو لری ؟ فکر کوم همدا بس دی.

افغان فوځ چی شمیر بی (۱۸۰-۲۲۰) زره ته رسیده، په اصل کی خو دهیواد ساتنی فوځ ؤ او دنده یی هم دغه وه، نه دا چی دا او هغه رژیم ټینگ کړی، خو دادی هغه وخت رارسیدلی ؤ چی همدی پوځ دخپلو ورونو مسلمانانو خلاف وسلی راپورته کړی همدا کار دافغان ولس په غمیزی واوښت، او داغمیزه دکرملین استوگنو رامنځ ته کړه او دهغی اورته بی دبیوزی په وهلو کلونه اوږده کړه زه هم څه موده ددغی غمیزی برخه وال او دپیښو له هماغه پیله بی گډون کونکی شوم.

د گډون بیه له هیواد نه بهر		
ملك	شپږ میاشتنی	کلني
پاکستان	RS200	RS400
دخلیج هیوادونه	SR.150	SR.300
اروپا او امریکا	US$75	US$150

دا ورځ دافغانانو ...

افغانان اټکل شوی دی.

ددغه جهاد په پیل کی دنړی پوځی ماهرینو د پوځی اصولو له مخی دغه وخت دنړیوال لومړی لمبر او لوړکچ پوځی ځواک او پوځی وسائلو سره دتش لاسو افغانانو غیږه نیول ناشونی بلکی دلیونیانو کار باله او ددوی داخبره دپوځی اصولو له مخی بیخی سمه وه مگر سره له هغه هم ددغه اوږده جهاد بری او له اټکل نه لری سو به موږ منو افغانانو وگټله، دغه بی بی له شکه دشهیدو مجاهدینو کرامت ؤ څکه چی اکثریت بی اولیای کرام وو رحمة الله تعالی علیم داشرعی قاعده ده چی دهرامت داولیا وو کرامت دهغه امت دپیغمبر په معجزه باندی تکیه لری نوځکه ویلی شو چی دغه ویاړ منه فتحه د حضرت امام المتقین سید نامحمد (ص) معجزه هم ده صلی الله تعالی علیه واله واصحابه واولیاء امته اجمعین.

SHARIAT WEEKLY
Published by :
Islamic Emirat of Afghanistan
Chief Editor: Abdurrahim Saqeb
Printed by: Emirat Printing Press